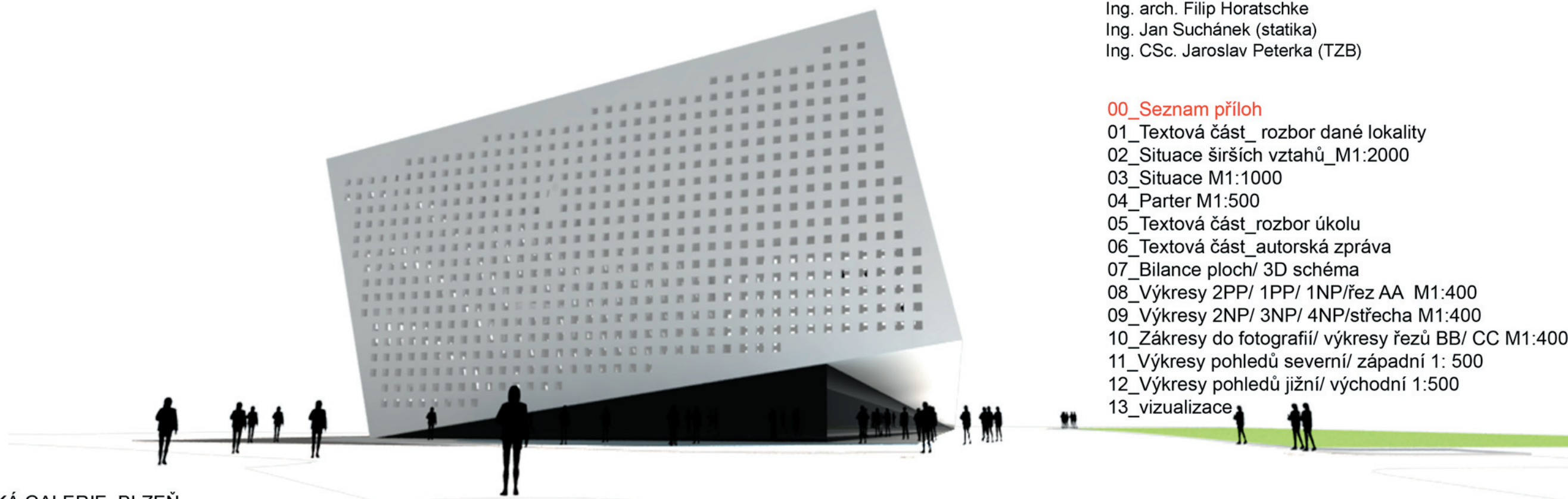

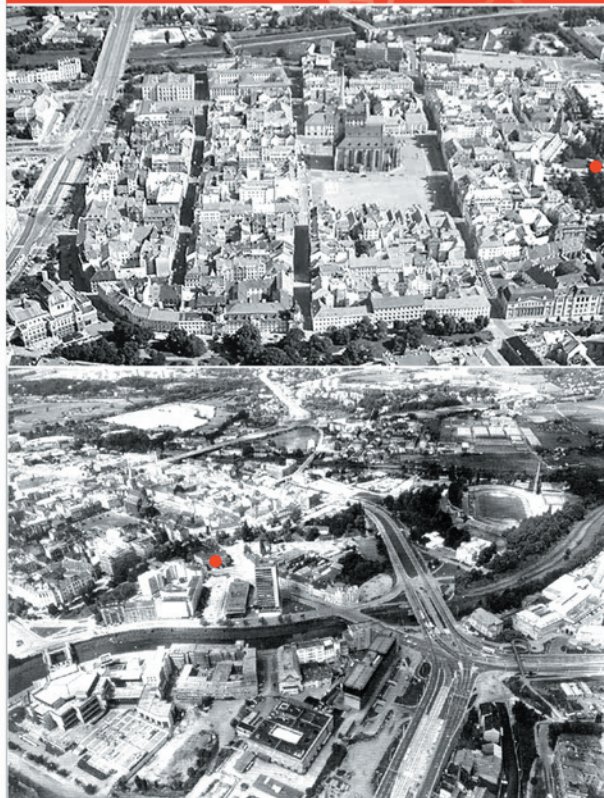

Konzultace:

Ing. arch. Jiří Buček (vedoucí práce)
Ing. arch. Filip Horatschke
Ing. Jan Suchánek (statika)
Ing. CSc. Jaroslav Peterka (TZB)

00_Seznam příloh

- 01_Textová část_ rozbor dané lokality
- 02_Situace širších vztahů_M1:2000
- 03_Situace M1:1000
- 04_Parter M1:500
- 05_Textová část_ rozbor úkolu
- 06_Textová část_autorská zpráva
- 07_Bilance ploch/ 3D schéma
- 08_Výkresy 2PP/ 1PP/ 1NP/řez AA M1:400
- 09_Výkresy 2NP/ 3NP/ 4NP/střecha M1:400
- 10_Zákresy do fotografií/ výkresy řezů BB/ CC M1:400
- 11_Výkresy pohledů severní/ západní 1: 500
- 12_Výkresy pohledů jižní/ východní 1:500
- 13_vizualizace

Textová část

Téma diplomové práce_ Západočeská galerie, Plzeň

Úkol_ Cílem diplomové práce je navrhnout novou budovu Západočeské galerie pro město Plzeň ve smyslu architektonické soutěže.

Rozbor místa a úkolu

Město Plzeň-obecně

Průmyslové, pivovarnické a univerzitní město Plzeň je čtvrtým největším městem České republiky. Leží na soutoku řek Radbuzy, Mže, Úhlavy a Úslavy, asi sto kilometrů jihozápadně od hlavního města Prahy (49°44'53" s. š., 13°22'27" v. d.).

Plzeň má přibližně 174 tis. obyvatel a je statutárním městem Plzeňského kraje, který je svou rozlohou 7561 km² třetím největším krajem v České republice.

Oblast Plzeňského kraje sousedí s Jihočeským krajem na východě, se Středočeským na severovýchodě, s Ústeckým ze severu a s Karlovarským krajem na severozápadě. Nejdelší hranici tvoří v jihozápadní části sousedství s německým Bavorskem.

Rozloha města činí přibližně 125 km². Vlastní centrum města se nachází v nadmořské výšce okolo 310 m n.m.

Klimatické podmínky v této oblasti jsou charakteristické velmi suchou zimou s krátkým trváním sněhové pokrývky a suchým dlouhým létem s krátkými přechodnými obdobími jara a podzimu.

Průměrný roční úhrn srážek 527 mm.

Průměrné roční teploty 7,5 °C.

Nejvyšší naměřená teplota 40,1 °C.

Nejnižší naměřená teplota - 28,0 °C.

Průměrné trvání slunečního svitu v roce 1 400 hodin.

Převažující směry větru během roku:

západ 22%

jihozápad 18%

bezvětří 10%

(Zdroj: Český hydrometeorologický ústav Plzeň, město Plzeň)

Historie města

Geograficky se jedná o dramaticky zvrásněné území, kde hlavní krajinnou dominantou je šumavské pohoří nazývané jako „Zelená střecha Evropy“. Výrazné pásmo pohraničních lesů vyvažuje na jihozápadě úrodná plzeňská kotlina. A právě zde se pro své příznivější klima (oproti členitému okolí) začali soustřeďovat první osadníci (4000 let př. n. letopočtem).

Od 7. století začínají řídké osídlené území obsazovat první slovanské kmeny přicházející ze Středních Čech. Zhruba o tři století později ovládají území Přemyslovci a v dnešním Starém Plzenci si zakládají své správní sídlo. Na přelomu 13. a 14. století nastává situace, kdy na území přichází německé obyvatelstvo. A právě na obchodních stezkách vedoucích do Bavorska vzniká řada dodnes známých měst, jako jsou Rokycany, Tachov, Klatovy, Sušice, Stříbro nebo Domažlice.

I Plzeň se řadí mezi tyto města založená na obchodní stezce. Stalo se tak na příkaz krále Václava II. roku 1295 a jednalo se o obchodní tah vedoucí ze Středních Čech do Norimberka a Řezna. Plzeň tak nahradila správní centrum ve Starém Plzenci. Velkoryse založené město vytvářela síť pravoúhlých ulic vybíhajících z hlavního náměstí.

Město bylo obehnané vodním příkopem a dvojitými hradbami

Plzeň se rychle rozvíjela a ve 14. stol byla již třetím největším městem v zemi. V druhé polovině 15. a 16. století přichází velký stavební rozmach zapříčiněný řadou požárů. Vznikají zde tak první renesanční stavby, například radnice z roku 1556.

Později Plzeň poznamenala třicetiletá válka a řada morových epidemií, které vedly k hospodářskému i kulturnímu úpadku.

Opětovné upevnění katolické moci v 17. a 18. století je doprovázeno novým uměleckým směrem baroka. Plzeň prochází opět hospodářským rozvojem. Dochází k výstavbě nových veřejných staveb. Roku 1848 dochází k založení dnes proslulého pivovaru Prazdroj a o jedenáct let později neméně známých Škodových závodů. Téhož roku jsou zbořeny i městské hradby a centrum města se tak více propojuje s předměstím. Další hospodářský rozmach přináší vybudování železniční trati (1861-1876).

Okolo roku 1914 dosahuje počet obyvatel ke 100 tisícům.

Za druhé světové války se Plzeň stává jako město zbrojního průmyslu strategickým cílem spojeneckých náletů. Dvanáct náletů zničilo řadu továren a domů. Poničené město se po válce pomalu vzpamatovává. I přes rozsáhlou sídlištní výstavbu v 50. letech 20. st. si dodnes město udrželo své historické centrum. To bylo roku 1989 prohlášeno za památkovou rezervaci. Tato část je vymezena liniemi bývalých hradeb, které tvoří prstenec městských sadů. Uvnitř prstence je stále jasně čitelná a jedinečná šachovnicová síť ulic spolu s velkým náměstím Republiky (139x193 m), jehož dominantou je chrám sv. Bartoloměje. Jeho 102 m vysoká věž je nejvyšší kostelní věží v České republice a je i zdálky jasným a dobře viditelným orientačním bodem.

Činžovní dům U Zvonu

regulace koryta řeky

Řešené území

Lokalizace

Předmětem řešení je lokalita U Zvonu, ležící na východním okraji historického centra města Plzně.

I když nepatří do historické rezervace je však její širší součástí a vytváří zde jakýsi vstupní předprostor samotného historického centra. Tento prostor trojúhelníkového tvaru je dán větvením cesty vedoucí z Prahy do Plzně. Hlavní cesta (Pražská ulice) vedla přes Pražskou bránu severně kolem masných krámů na náměstí. Druhá (ulice U Zvonu) obíhala město jižně kolem hradeb (dnešní Šafaříkovy sady) do oblasti dnešní Americké a Jungmanovy třídy.

Třetí vymezující linií jsou Křížíkovy sady (prostor bývalých městských hradeb).

Takto vymezený prostor, před hlavním vstupem do města, měl význam coby vstupní subdominanty ve vlastním panoramatu města.

Historie

Jak již bylo naznačeno výše, jedná se o významné místo vzhledem ke své poloze. Tato lokalita tvořila vstupní prostor na cestě od Prahy před ochranným příkopem.

Prvními stavbami na řešeném místě byly měšťanský špitál a kostel sv. Máří Magdaleny postavené ve dvacátých letech 12. století. Okolí tvořila především předměstská zástavba řemeslných a rybářských domků. Zvonařská dílna rodiny Pernerů, která později vznikala v těsné blízkosti, tak dala jméno nejen jedné z větví se ulici (U Zvonu), ale říká se tak i právě našemu řešenému území.

Roku 1783 byl po josefinských reformách zrušen špitál, kostel i hřbitov, který se rozkládal kolem.

Roku 1870 byl na místě špitálu a hřbitova postaven činžovní dům, v té době jeden z největších v Plzni (základy kostela zůstaly zachovány pod trávníkem v severní části pozemku).

Činžovními domy bylo zastavováno celé Pražské předměstí. Dům U Zvonu, jak se klasicistnímu činžovnímu domu říkalo, byl spojen s jednou významnou osobností Plzeňského kraje a sice s vynálezcem Františkem Křížíkem, který zde měl dílnu, ve které v roce 1880 zkonstruoval svou obloukovou lampu.

Změnu urbanistických poměrů dané lokality přinesla regulace koryt Mže a Radbuzy, podél kterých byly ve dvacátých letech 20. století vybudovány vysoké kamenné zdi a původní příkop lemující původní městské hradby (později známý jako Mlýnská strouha) byl zasypán. Vznikl tak zde prstenec okružních sadů. Postupem času na jeho obvodu začali vznikat významné stavby utvářející nový charakter města. Namátkou lze zmínit například Velkou synagogu, Velké divadlo, Státní vědeckou knihovnu (bývalé gymnázium), městské muzeum atd. Vzniká zde tak urbanisticky jasně formovaný prostor obepínající a umocňující výraz historického jádra města.

Od druhé poloviny 20. století dochází k nešťastným zásahům, kdy je zbourána řada staveb hlavně ze severní a západní části městského okruhu. Navíc jsou tyto části sadů zcela zničeny velkokapacitní silniční komunikací. Až roku 1989 se parkový okruh (včetně průčelí protilehlých domů) stává, stejně jako centrum města,

památkovou rezervací. „Ztráty na struktuře a urbanistickém obrazu města jsou velké a je zřejmé, že město se nedá tvořit dynamitem.“

Nicméně i tak končí osud domu U Zvonu, který je v září roku 2002 odstřelen.

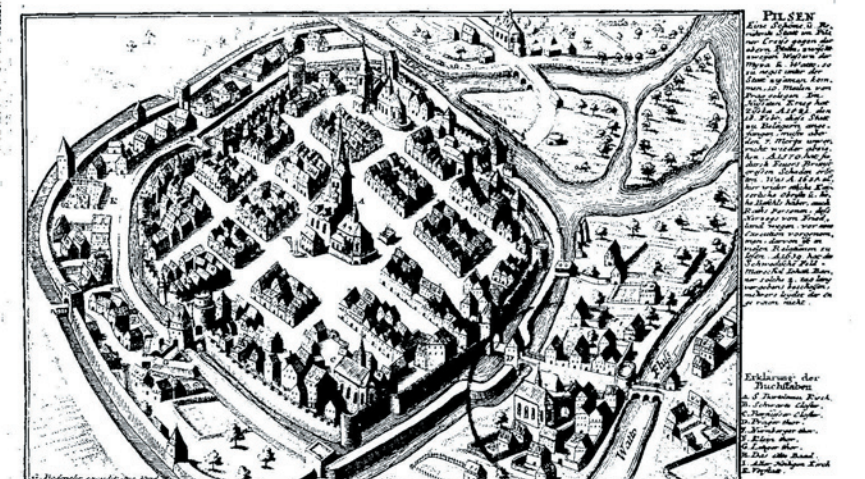
Důvodem k tomuto kroku byla srpnová povodeň z téhož roku.

Povodeň sahala nad úroveň stoleté vody, a tak byl dům zaplaven.

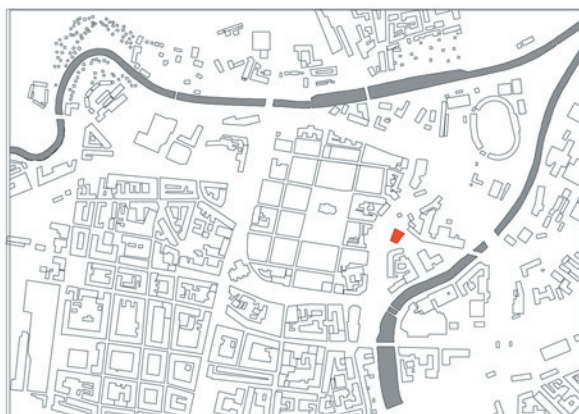
Začátkem roku 2003 je vypsána ideová architektonická soutěž, která má najít ideální řešení daného prostoru (co do funkce a stavebních parametrů). Výsledek soutěže upevnil názor, že daná plocha má být opět zastavěná. Avšak před vyhlášením výsledků soutěže došlo ke změně v územním plánu, který definuje pozemek jako nezastavitelnou plochu - park. Od roku 2007 se uvažuje o Plzni jako o možném kandidátu na evropské hlavní město kultury, na které by mohlo být povýšeno roku 2015. V této souvislosti se opět uvažuje o opětovném zastavění území U Zvonu novou budovou Západočeské galerie.

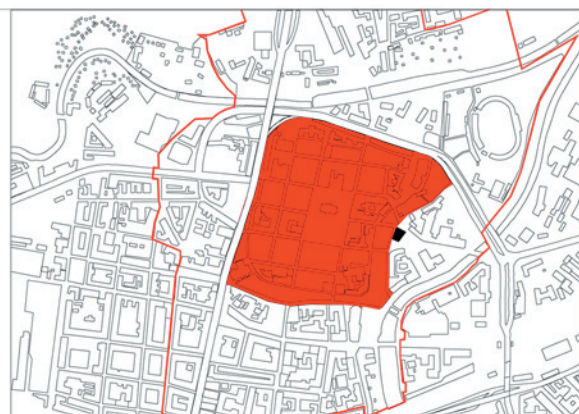
dobová kresba 1735

dobová kresba 1618

vodní toky (Mže, Radbuza)

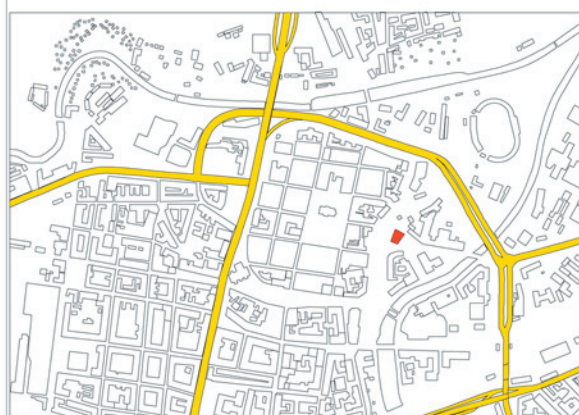
městská památková rezervace a hranice ochr.pásma

zelen

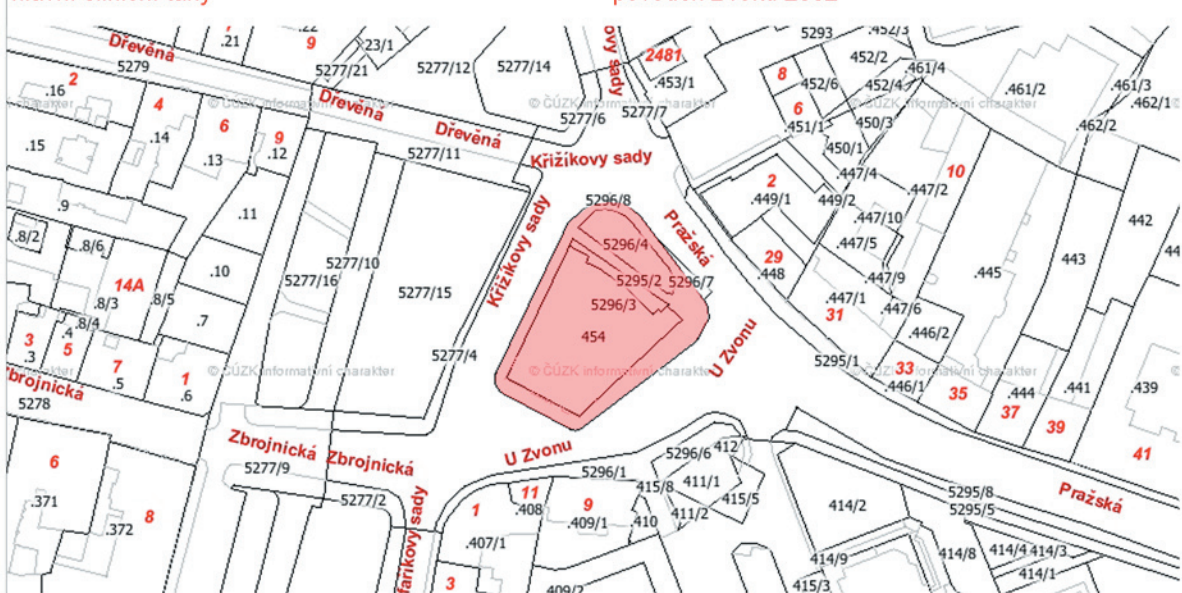
záplavová oblast Q100

hlavní silniční tahy

povodeň z roku 2002

katastrální mapa

Rozbor řešené parcely

Parametry

Plocha řešeného pozemku má rozlohu přibližně 0,2 ha a skládá se z jednotlivých parcel č. 454, 5295/2, 5296/4, 5296/5, 5296/7, 5296/8 k. u. Plzeň.

Dle územního plánu je řešený prostor veden jako smíšené území centrální SC, čemuž odpovídá plánovaná stavba nové budovy galerie. Maximální zastavění parcely je definováno stavební čarou vedoucí po hranici pozemku p. č. 5296/3.

Co se týče morfologie okolí, pak terén mírně stoupá směrem k náměstí republiky. Řešená parcela je však v podstatě rovná plocha.

Okolní zástavba je v celku různorodá. Zjednodušeně si můžeme okolí řešené parcely rozdělit na část západní a východní.

Západní část je pro mě částí klidovou relaxační kulturní a historickou. Je tvořena hlavně zeleným pásem Křížkových sadů, který vytváří příjemný přechod do historického jádra města.

Východní části dominuje věž hutního projektu ze 60. let 20. století, která narušila historické panorama města.

Památková péče (převzato ze soutěžních podkladů)

Řešený prostor není součástí Městské památkové rezervace historického jádra (MPR), leží však na jejím okraji a má na památkově chráněném území jednoznačnou vazbu.

MPR byla vyhlášena 19. 4. 1989 nařízením vlády ČSR č. 54/1989 Sb. Podmínky využití a uspořádání území v MPR se musí řídit podmínkami zvláštních předpisů, zejména zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, vyhláškou č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů a nařízením vlády ČSR č. 54/1989 Sb., o prohlášení území historických jader měst Kolína, Plzně, Lipníku nad Bečvou a Příboru za památkové rezervace.

Požadavky památkové péče ovlivňují zejména výšku nového objektu. Výška nové budovy ZČG je rámcově stanovena na 21 m, což odpovídá kótě 328 m n. m. Doporučovaná výška představuje cca 5 NP, záleží však na konstrukční výšce podlaží, je nutné zvážit, že pro výstavní prostory je výška 4,5 m. Případné překročení bude posuzováno z pohledu výškové gradace historického jádra města Plzně a dominance věže katedrály sv. Bartoloměje.

Pro řešení nové budovy galerie je podstatný výskyt archeologických nálezů. Prozkoumán je špitální kostel sv. Máří Magdalény (viz soubor P1_5_Vykresy_archeologie.pdf). S vysokou pravděpodobností lze předpokládat nálezy v celé ploše řešeného území.

Zbytky kostela nebrání zastavění, je však žádoucí navrhnout jejich prezentaci v interiéru nebo parteru budovy.

Zeleň

Na parcele jsou vysázeny v místě původního činžovního domu platany z roku 2003 a ve východní části pak dva vzrostlejší stromy. Z hlediska ochrany přírody není území limitováno. Přílehlé Křížkovy sady jsou však registrovaným krajinným prvkem.

Zaplavované území (převzato ze soutěžních podkladů)

Prostor U Zvonu podle nového vymezení zaplavovaných území již není prostor U Zvonu součástí zaplavovaného území Q100.

Povodeň v roce 2002, při které byl pozemek zaplaven a původní dům U Zvonu poškozen, měla rozsah nad rámec Q100.

Doprava

Vlastní prostor řešené parcely je kolem dokola ohraničen silniční komunikací respektive tramvajovou smyčkou, sloužící jako příležitostná točka. Tramvajové koleje jsou vedeny ulicí Pražská kolem masných krámů směrem na náměstí republiky. Druhá kolej vede z jižní části Náměstí republiky ulicí Zbrojnická, dále ulicí U Zvonu a v ulici Pražské se sbíhá s kolejí první. V tomto místě (asi 100 m východně od řešené parcely) je společný zastávkový ostrůvek.

Obdobně je zde řešena i silniční doprava. Ulice Zbrojnická a U Zvonu je průjezdná pouze směrem z hlavního náměstí, kdežto rušnější ulice Pražská je průjezdná pouze směrem na náměstí. Na Pražskou ulici se napojuje ulice Dřevná, rovněž průjezdná pouze směrem na náměstí.

Pěší využívají hlavně stezky Křížkových sadů a chodníky podél ulic Pražská a U Zvonu.

Technická infrastruktura

Řešené území je dotčeno inženýrskými sítěmi hlavně po původním činžovním domu, kterých však bude využito jako přípojek pro novou budovu galerie.

Z energetiky se jedná o středotlaký plynovod respektive podzemní regulační stanici, která je v severní části na parcele č. 5296/4. Nová budova je však umístěna tak, že nedochází k jejich vzájemnému konfliktu. Z regulační stanice však vede nízkotlaké potrubí, které částečně zasahuje do nového objektu a bude nutné řešit jeho přeložení.

Na pozemku jsou dále tři vodovodní přípojky sítě veřejného vodovodu a přípojka na veřejnou kanalizaci.

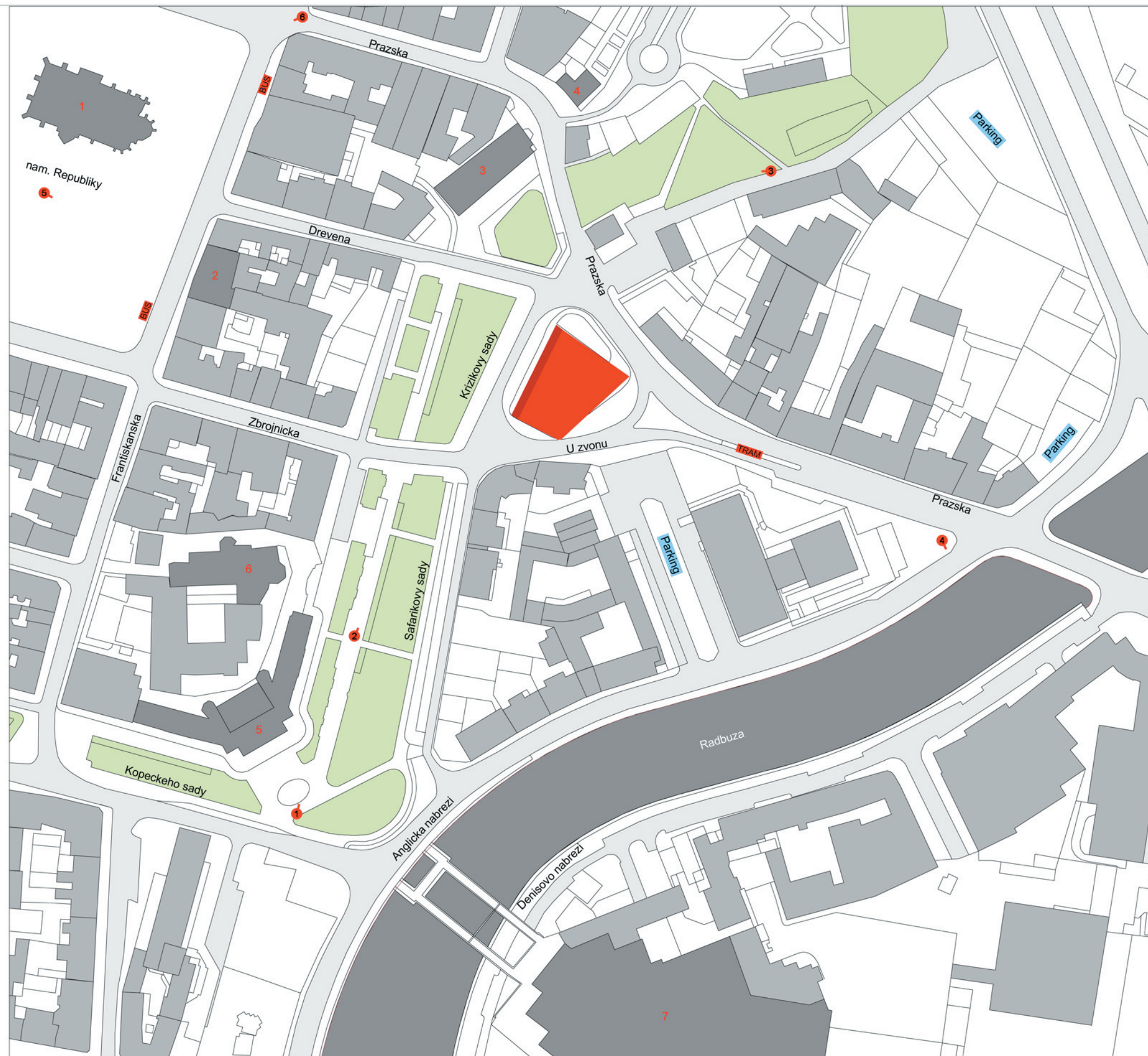
Vyšší opatrnost při výkopových pracích bude vyžadovat úsek kolem komunikačního kabelu Telefoniky O2 ve východní části pozemku.

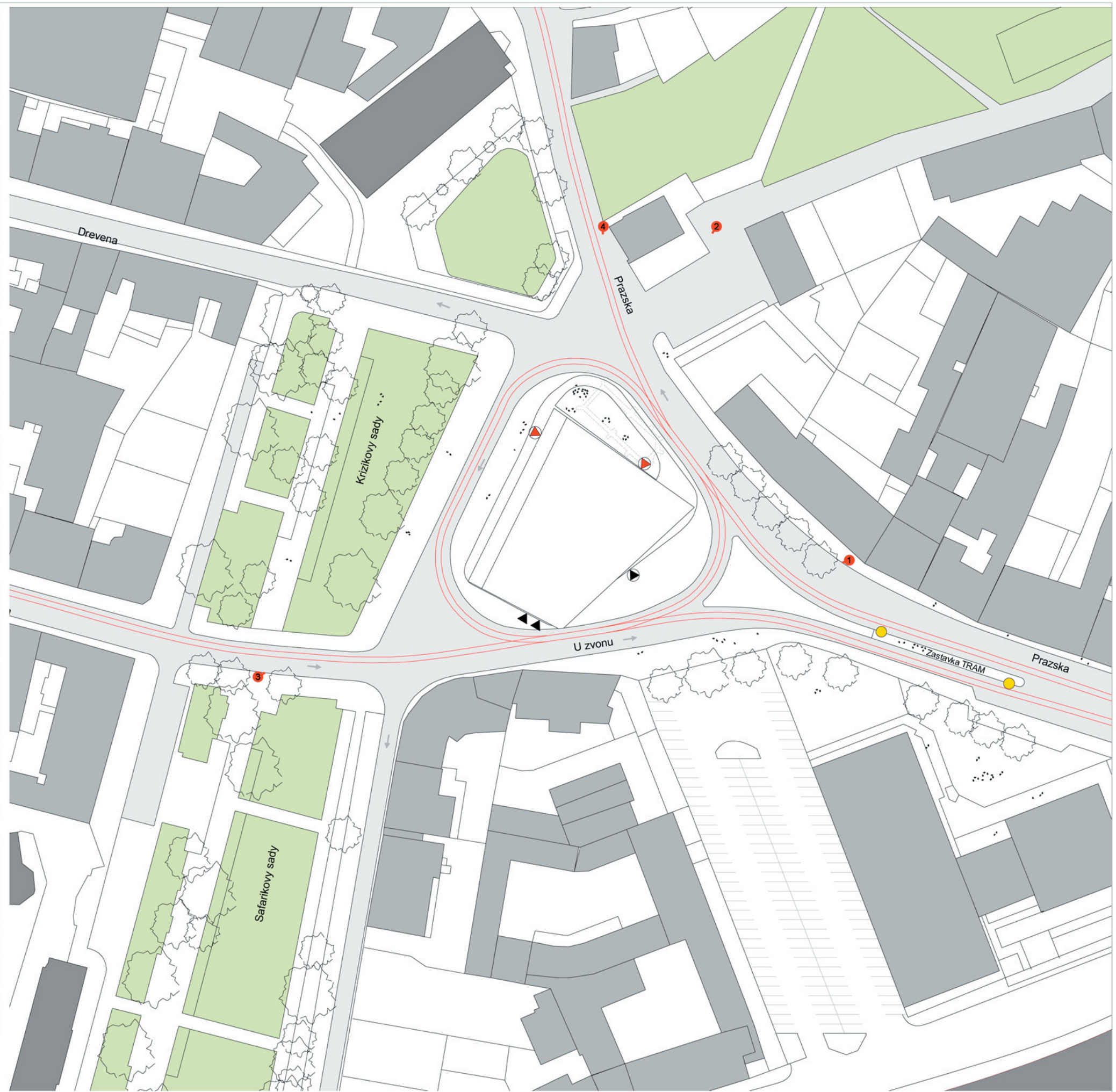
Podle soutěžních podkladů však žádná ze sítí nepředstavuje podstatné omezení zástavby.

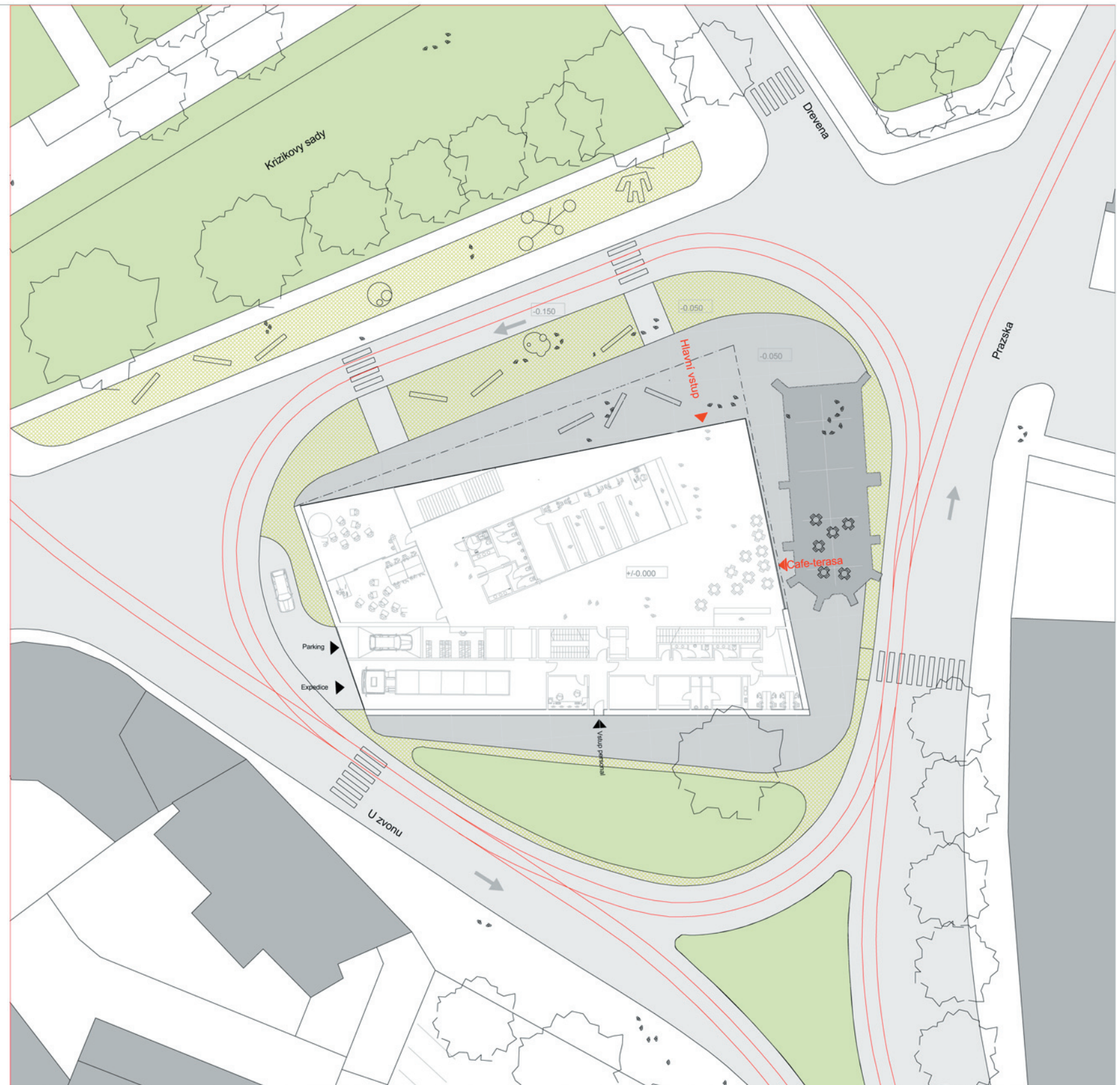

1_chrást sv. Bartoloměje
2_Národopisné muzeum
3_ZČG Masné krámy
4_vodárenská věž

5_ZČ Muzeum
6_Františkánský klášter
7_Dům kultury

Historie galerie

Původní Krajská galerie v Plzni byla založena 1. ledna 1954. Nový a dodnes užívaný název Západočeská galerie v Plzni vešel v platnost v roce 1960. Sbírkový fond instituce zpočátku tvořilo 227 děl: 130 obrazů, 70 kreseb, 3 grafiky a 24 plastiky. Kolekce uměleckých prací, převedená do galerie z uměleckoprůmyslového oddělení Krajského muzea v Plzni, byla v následujících letech postupně rozšiřována nejen dary soukromých sběratelů a umělců a převody z Ministerstva kultury, ale především systematickým sběratelským úsilím prvního ředitele galerie Oldřicha Kuby, který svoji pozornost soustředil zejména na tvorbu autorů 19. století, umění fin de siècle a na práce českých modernistů, který tak vytvořil jasný a výrazný profil sbírkotvorné instituce, díky němuž patří Západočeská galerie v Plzni k předním muzeím umění v republice. Od samého počátku je vznik instituce provázen provizoriem, které trvá doposud – galerie je de jure existující organizací s vlastními sbírkami, ale bez možnosti je představit veřejnosti a zařadit je do kontextu umělecko-historického fondu ČR. Výstavní a expoziční aktivity galerie se nejprve odehrávaly na půdě Západočeského muzea v Plzni, i když se od počátku vzniku galerie uvažovalo o postavení její nové budovy ve spolupráci s tehdejšími Ministerstvem kultury. Na přelomu let 1953 a 1954 proběhlo jednání mezi zástupci plzeňského KNV a ministrem kultury Václavem Kopeckým ohledně nové galerijní budovy a v jehož rámci byl schválen investiční úkol na stavbu nové budovy galerie. Muzeum bylo v roce 1986 uzavřeno z důvodů celkové rekonstrukce a výstavní program galerie se začal od roku 1972 uskutečňovat v nově rekonstruované výstavní síni Masné krámy. V roce 1975 získala galerie v Pražské ulici sousední budovu čp. 16, která poskytla prostory pro depozitář, pracoviště kurátorů a konzervátorů a v roce 1997 konečně získala galerie budov čp. 13, jejíž součástí jsou výstavní a kancelářské prostory, knihovna a přednáškový sál. Příspěvkovou organizací Plzeňského kraje s oficiálním názvem Západočeská galerie v Plzni se instituce stala v roce 2001 na základě zákona č. 157/2000 Sb., o přechodu některých věcí, práv a závazků z majetku České republiky do majetku krajů, zřizovací listinou byla schválena usnesením Zastupitelstva Plzeňského kraje č. 43/01 ze dne 28. srpna 2001.

Současný stav

Západočeská galerie v Plzni sídlí v samotném centru Plzně, v bezprostřední blízkosti hlavního náměstí, ve třech budovách, které jsou kulturními památkami. Jedná se o výstavní síň Masné krámy, dům „13“ a „16“ na Pražské ulici v Plzni. Budova Masných krámů, kterou galerie získala v roce 1972, slouží od počátku jako výstavní síň galerie, v níž se zároveň konají doprovodné kulturní programy. Dům „16“, který v letech 1975–1997 poskytoval ZČG i administrativní zázemí, nyní slouží jako depozitář instituce, detašované kurátorské pracoviště, zázemí pro konzervátory a pro správce depozitáře. Dům „13“ byl galerii předán po několikaleté rekonstrukci v roce 1997 a doposud poskytuje ZČG prostory pro komorní výstavní sál, administrativní zázemí galerie, přednáškový sál a knihovnu.

Výstavní program

Výstavní program je těžištěm činnosti galerie. Vzhledem k přetrvávající absenci budovy pro stálou sbírku se Západočeská galerie v Plzni v tomto strategickém období soustřeďuje na náročnou výstavní činnost ve vrcholné odborné i popularizační kvalitě. Reaguje tím i na skutečnost, že v řadě rozvojových dokumentů i průzkumů veřejného mínění je galerie ztotožňována s prostory pro své sbírky, a nikoliv rovněž s vysoce odbornou galerijní činností, která přesahuje rámec městské Kunsthalle. Nutnost tohoto programu je o to naléhavější, že město Plzeň instituci, která plní roli reprezentativní městské výstavní síně má, a to v Galerii města Plzně. V řadě strategických dokumentů Kraje a Města rovněž zaznívá naléhavý apel na nadregionální přesah kulturních aktivit Plzně a Plzeňska. Výstavní program navazuje na svou rozsáhlou více než padesátiletou výstavní činnost ZČG, která v letech 1955–1971 uspořádala přes 60 výstav v různých prostorách Plzně a Západočeského kraje. K 30letému výročí výstavní síně Masné krámy mezi léty 1972–2000 je uváděno dalších 152 výstav.

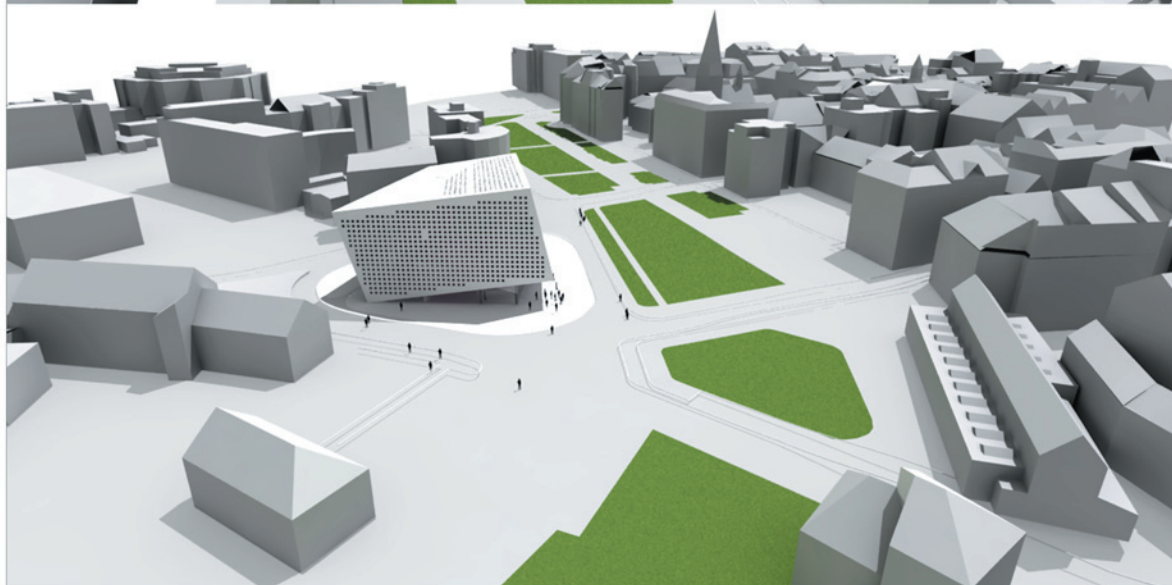
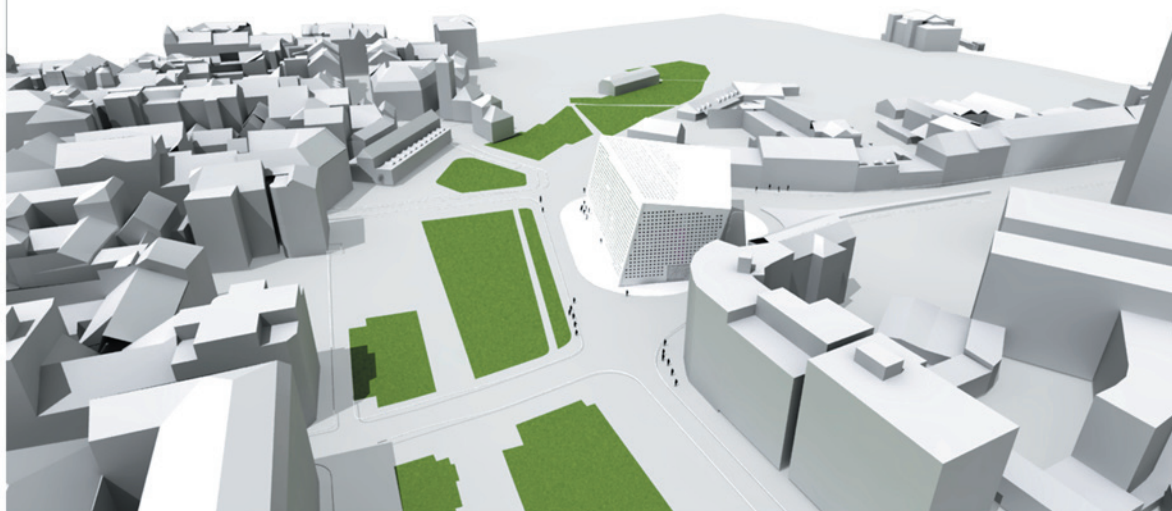
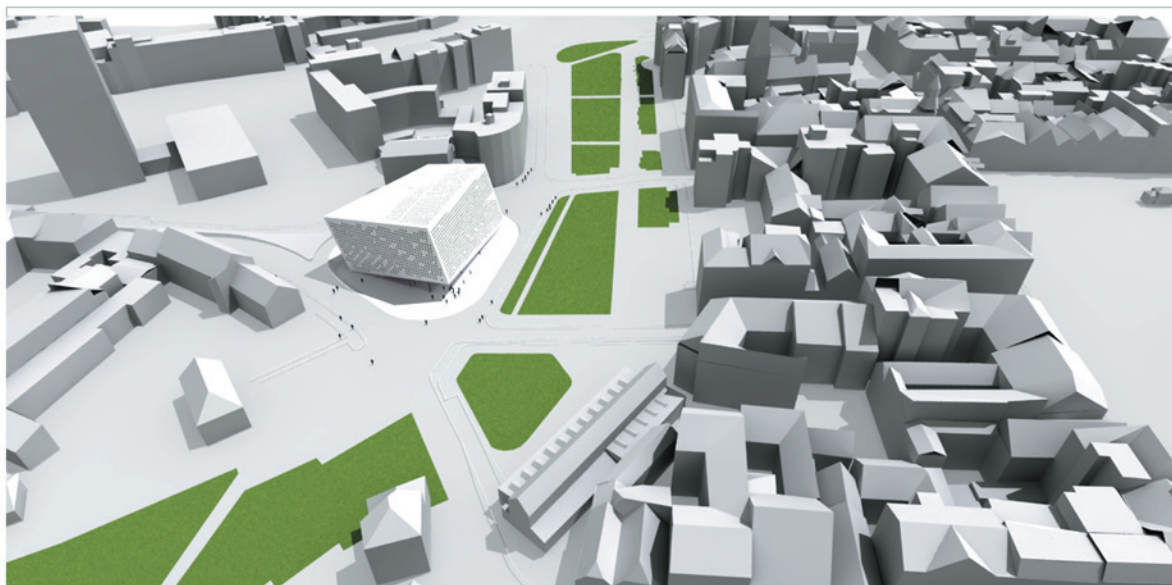
Současný sbírkový fond

Současný sbírkový fond umožňuje po doplnění sestavit několik samostatných přehledových expozic českého výtvarného umění 19. století (jednotlivé směry a tendence, případně žánry) a umění přelomu 19. a 20. století se zastoupením jednotlivých tendencí (secese, impresionismus, dekadence, symbolismus, umění české moderny a kubismu). Sbírkový potenciál ZČG v rámci kulturního turismu je značný – sbírka 19. stol. sama o sobě patří ke špičkovým sbírkám a zastoupená umělecká díla k vrcholným uměleckým dílům daného období. Galerie vlastní díla, která patří ke zlatému fondu dějin českého výtvarného umění (zejména kolekce: Mikoláš Aleš, Václav Brožík, Jan Preisler, Antonín Slavíček, Emil Fila, Jan Zrzavý, Václav Špála).

Programové požadavky ZČG

Expoziční prostory- stálá expozice

Záměrem ZČG je představit veřejnosti své mimořádně kvalitní sbírky, které v takto ucelené podobě nikdy za dobu trvání instituce (od roku 1954) nebyly vystaveny. Koncepte stálých expozic bude vycházet ze současných evropských interpretačních a prezentačních trendů. Řešení prostoru by mělo umožnit variovat stálou expozici v souvislosti s proměnami instalačních postupů a forem interpretace výtvarného umění, žádoucí je vysoká flexibilita řešení prostoru. Z hlediska osvětlení expozičních a výstavních sálů se jeví jako nejvhodnější kombinace přirozeného a umělého světla, a to s přihlédnutím k povaze materiálů. Užití přirozeného světla je zamýšleno spíše s ohledem na návštěvníka, na něhož by mělo mít osvěžující vliv, případně poskytovat zajímavé průhledy do okolí. Nemělo by však být překážkou pro vnímání vystavených děl. V rámci přístupu denního světla je nutné vyřešit způsob zastínění okenních ploch tak, aby bylo možno regulovat světelné podmínky v prostoru.

Koncepci stálé expozice odpovídá vytvoření volného prostoru, k jehož členění bude využito variabilních instalačních prvků, jejichž prostřednictvím bude vytvořeno adekvátní prostředí pro jednotlivé celky stálé expozice. (Pro srovnání lze vzít v úvahu obdobně řešených výstavních prostor Valdštejnské jízdárny (600m²) a Jízdárny Pražského hradu (1300m²). Minimální velikost podlahových ploch ve stálé expozici je cca 1 300 m². Součástí řešení by měly být odpočívny prostory.

Expoziční prostory - dočasné výstavy

Prostorové řešení a nároky na osvětlení vycházejí ze stejných principů jako v případě stálé expozice. V případě výstavních sálů se doporučuje co největší flexibilita možnosti řešení prostoru tak, aby jej bylo možné přizpůsobit proměňujícímu se charakteru jednotlivých výstavních projektů (velikost výstavy, počet a rozměry exponátů, materiálová rozdílnost, nároky na vystavování apod.). Minimální velikost podlahových ploch v prostorách pro dočasné výstavy je cca 600 m². Doporučená minimální výška obou podlaží je 4,5 m. Samostatný okruh v budově pro přípravu výstavy tvoří místo bezpečného příjezdu kamionu, kryté parkovací stání pro vykládání předmětů, nákladová rampa k nákladnímu výtahu, tranzitní depozitář, vhodně umístěný vstup do výstavních prostor od výtahu

Obslužné prostory pro expozice a výstavy

Tranzitní depozitář pro přijímané výstavy v dostatečné velikosti, hygienické zázemí pro manipulační čet (toalety včetně sprchy, kuchyňka). Skladovací prostor pro výstavní fundus (vitriny, sokly pod sochy, instalační materiál, nářadí). Nákladní výtah s dostatečnou prostorovou kapacitou a nosností pro přepravu exponátů. Dostatečný počet hygienických zařízení pro návštěvníky. Zázemí pro kustody, šatna, hygienické zařízení včetně sprchy, kuchyňka

Depozitáře

V rámci novostavby ZČG vznikne nový centrální depozitář galerie, který je nutno z hlediska bezpečnosti členit do jednotlivých zónových okruhů podle druhu materiálu. Dveře do depozitářů musí mít dostatečnou výšku i šířku, aby umožnily manipulaci i s velmi rozměrnými předměty. Pro obrazový materiál je preferován jako způsob ukládání závěsný systém. Minimální výška podlaží je 4,5 m. Celková potřebná plocha depozitáře je cca 600 m². **Důležitým limitujícím faktorem je, že depozitáře nesmí být umístěny do podzemních podlaží kvůli riziku možných záplav.**

Kresba, grafika, fotografie, architektonická dokumentace cca 80 m², Plastika + architektonické modely cca 100 m², Malba 400 m²

Knihovna

Knihovna ZČG by měla umožnit solidní bádání v oblasti dějin umění, s přihlédnutím k regionálním dějinám. Současný fond knihovny ZČG 2 500 evidovaných publikací, 2 000 výstavních katalogů + časopisy, roční přírůstek cca 250 svazků. Předpokládaná plocha 100m²

Vzdělávací prostory

Výtvarný ateliér musí být navržen tak, aby umožňoval volný pohyb a fyzické potřeby větší skupiny uživatelů, hlavně dětí.

Učebna má být dimenzovaná zhruba na jednu školní třídu.

Přízemí

Vstupní prostory, informace, prodejna vstupenek, muzejní obchod (publikace, suvenýry), kavárna/restaurace se zadní místností, šatna, hygienické zázemí, místnost pro úklid, dispečink ostrahy.

Vstup do budovy

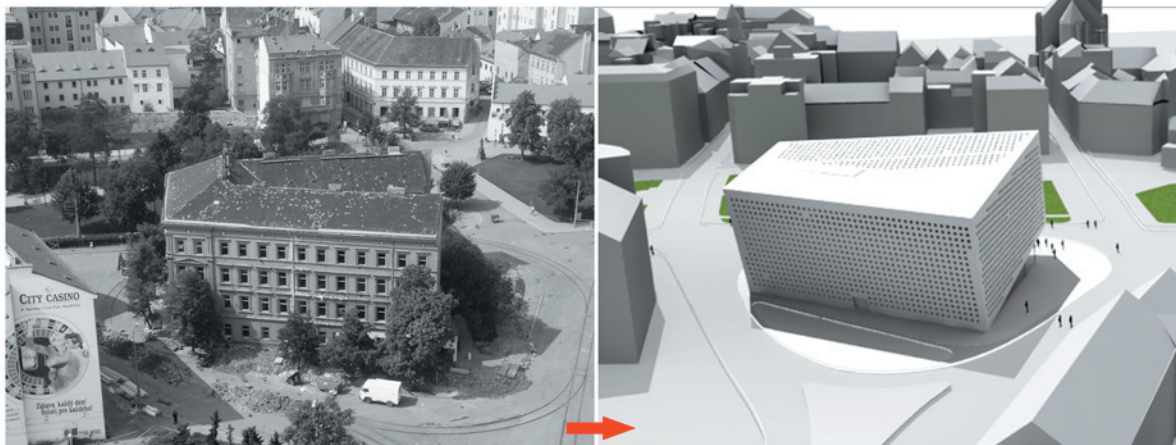
Do budovy vedou 3 vstupy – hlavní vstup, boční vstup pro příjezd kamionu - rampa napojená na okruh do tranzitního depozitáře a vstup pro zaměstnance.

Další

Sekretariát s kuchyňkou, kancelář ředitele, technická místnost (kopírky, faxy), server, správce sítě, dílna správy budov

Současný a předpokládaný počet administrativních pracovníků ZČG v Plzni

ředitel 1, sekretariát 1, depozit 1, konzervátor 2, restaurátor (předpoklad 1), knihovna 1 (předpoklad 2), edukátor 1 (předpoklad 2) PR – tisk. mluvčí 1, kurátoři 1 (odborný zástupce ředitele) + 3, (předpoklad 6, z toho 4 v nové budově) ekonomické odd. 1 (statutární zástupkyně ředitele)+ 2, (předpoklad 4), správce nové budovy zatím není, (předpoklad 1)

Autorská zpráva Koncept + hmotové řešení

Jak již bylo řečeno původní dům U Zvonu byl zničen povodní a následně stržen, ale nyní se stáváme svědky opětovného „vykrytalizování“ budovy do nové podoby, nesoucí v sobě jisté prvky původní stavby. Vznikne zde krystal! Čistý hladký ledově bílý monoblok vsazený do okolní zástavby jako diamant do prstenu.

Polygonální tvar budovy galerie vychází z charakteru dané parcely, respektive koncepce návrhu vychází z hmoty původního domu „U Zvonu“.

Jeho základní tvar je nakloněn/pootočen, tak aby se „díval“ směrem na věž chrámu sv. Bartoloměje.

Kompaktní krystal (polygon), svým tvarem reaguje na proměnlivou výškovou hladinu okolní zástavby, v zadní části se galerie snižuje, naopak směrem k městské věži graduje.

Dalším důvodem naklonění hmoty galerie je vytvoření venkovního krytého prostranství před hlavním vstupem.

Nová budova galerie je na řešené parcele situována na původní místo činžovního domu.

Je důležité říci, že tak nedojde k zastavění prostoru v severní části parcely, kde stál dřív kostel sv. Máří Magdalény a dodnes jsou pod povrchem uchovány jeho základy.

Hmotově odpovídá přibližně velikosti původního bloku, který byl svou existencí velmi důležitý tím, že pomáhal přesně definovat sadový okruh. A právě do sadového okruhu (Křížkovy sady a sady 5. května) se nová budova „otevívá“ svou vstupní částí, kterou tvoří skleněný „klín“, který svým tvarem láká návštěvníka do vlastních útrob galerie. Hlavní hmotu budovy tvoří výše popsany nakloněný krystal. Původní myšlenka byla zachovat hmotu krystalu plnou, čistou, jednolitou. Nicméně předností bylo dostat denní světlo do vnitřních prostor galerie a pouhé střešní osvětlení by nestačilo.

Vlastní fasáda byla tedy „perforována“ čtvercovým rastrem, který svou pravidelností vytvořil strukturu scelující hmotu krystalu. Vlastní rozměr rastru vychází z poloviny šířky původních oken činžovního domu.

V nočních hodinách skrz rastr exponuje do venkovního okolí vnitřní světlo z galerie a vytváří tak, spolu se vstupním klínem, zajímavou světelnou strukturu. Galerie tak láká k návštěvě. Září jako diamant/krystal.

Provozně-dispoziční řešení

Koncepce vnitřních prostor umožňuje důsledné oddělení veřejnosti, administrativy a depozitů. Provoz galerie je rozdělen do dvou funkčních bloků (expozice a zázemí).

Výstavní prostory jsou umístěny ke klidové západní fasádě tedy směrem do sadů.

Naopak k hlukem zatížené východní části jsou umístěny sklady a kanceláře (servis).

Toto funkční dělení je čitelné i z pozice návštěvníka galerie, kdy dvě hmoty, od sebe se rozestupující, vytváří vnitřní otevřený prostor atria. Na bloku expozic je pak dále zřejmé jejich členění na stále sbírky (2. a 3. NP). V nejvyšším podlaží se nachází nejatraktivnější otevřený prostor pro dočasné expozice. Jeho koncepce spočívá, oproti stálým expozicím, v otevřenosti, což umožňuje pro různé výstavy vždy nové a svěží uspořádání dle kladených požadavků. Stejně tak stále expozice je možné různě modifikovat pomocí předělovacích stěn.

Hlavní sál v 1. pp nabízí pořádání přednášek, projekcí, filmů, vernisáží, konferencí... Sál je v přímé návaznosti na foyer, šatny a WC. Jsou tak umožněny dobré rozptylové podmínky pro posluchače.

2. pp je využito pro podzemní parkování zaměstnanců (15míst), strojovnu VZT a kotelnu / techniku, skladovací prostory.

Servisní blok se pak skládá ze všech vertikálních komunikací, vjezdu do podzemních garáží, prostoru pro expedici exponátů, zázemí pracovníků galerie, z depozitářů rozdělených do dvou pater a z kanceláří umístěných v posledním patře.

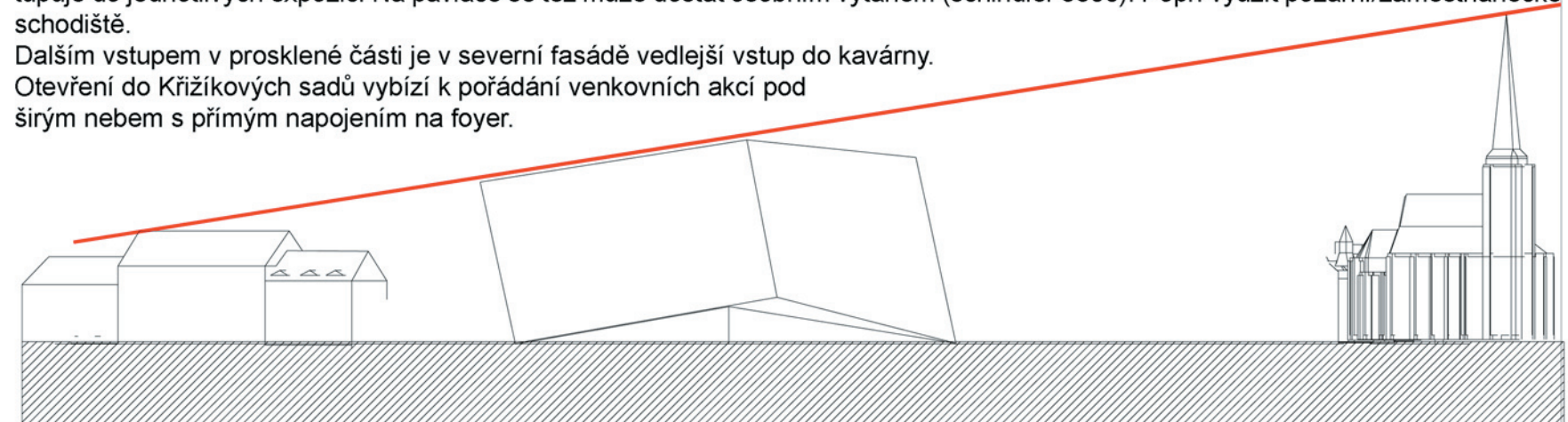
Komunikační systém

Veřejnost

Hlavní vstup do budovy galerie je situován do západní fasády směrem do Křížkových sadů. Klín rozšiřujícího se prosklení, vzniklý nakloněním budovy, nás přímo vtahuje do místa hlavního vstupu. Hlavním vstupem se dostáváme do foyeru, odkud návštěvník může buď sestoupit po schodišti podél skleněné fasády do 1. PP (podlaží sálu), anebo se po hlavním schodišti dostává na pavlače odkud nastupuje do jednotlivých expozic. Na pavlače se též může dostat osobním výtahem (schindler 5300). Popř. využít požární/zaměstnanecké schodiště.

Dalším vstupem v prosklené části je v severní fasádě vedlejší vstup do kavárny.

Otevření do Křížkových sadů vybízí k pořádání venkovních akcí pod širým nebem s přímým napojením na foyer.

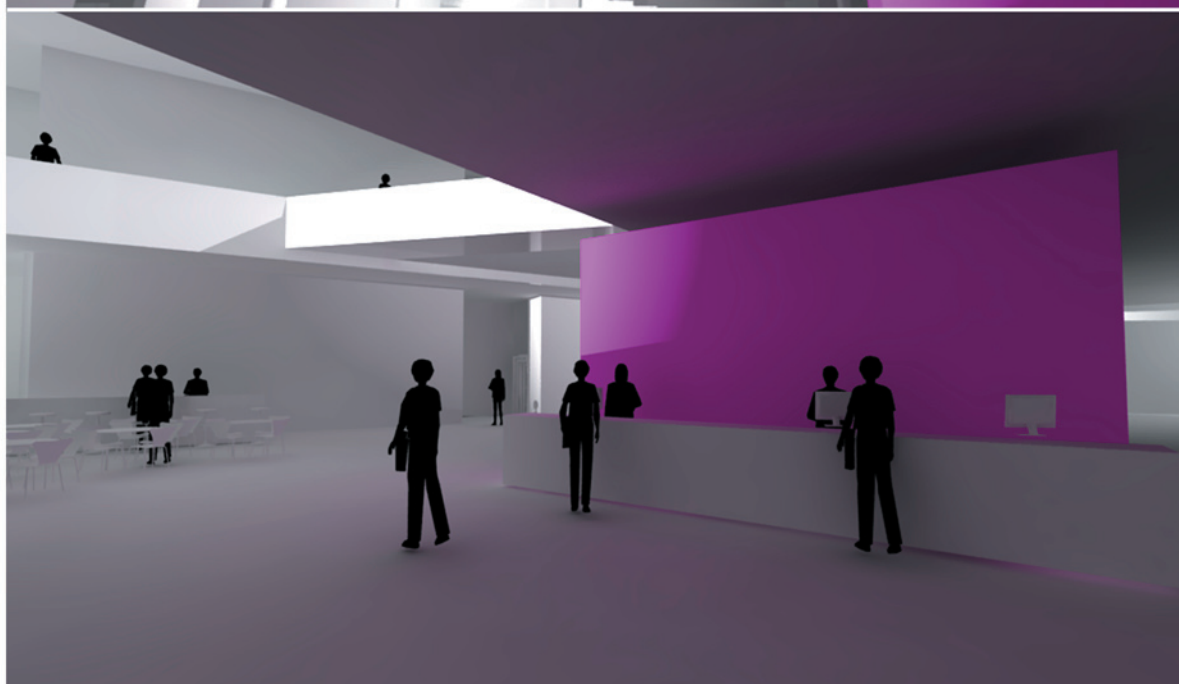
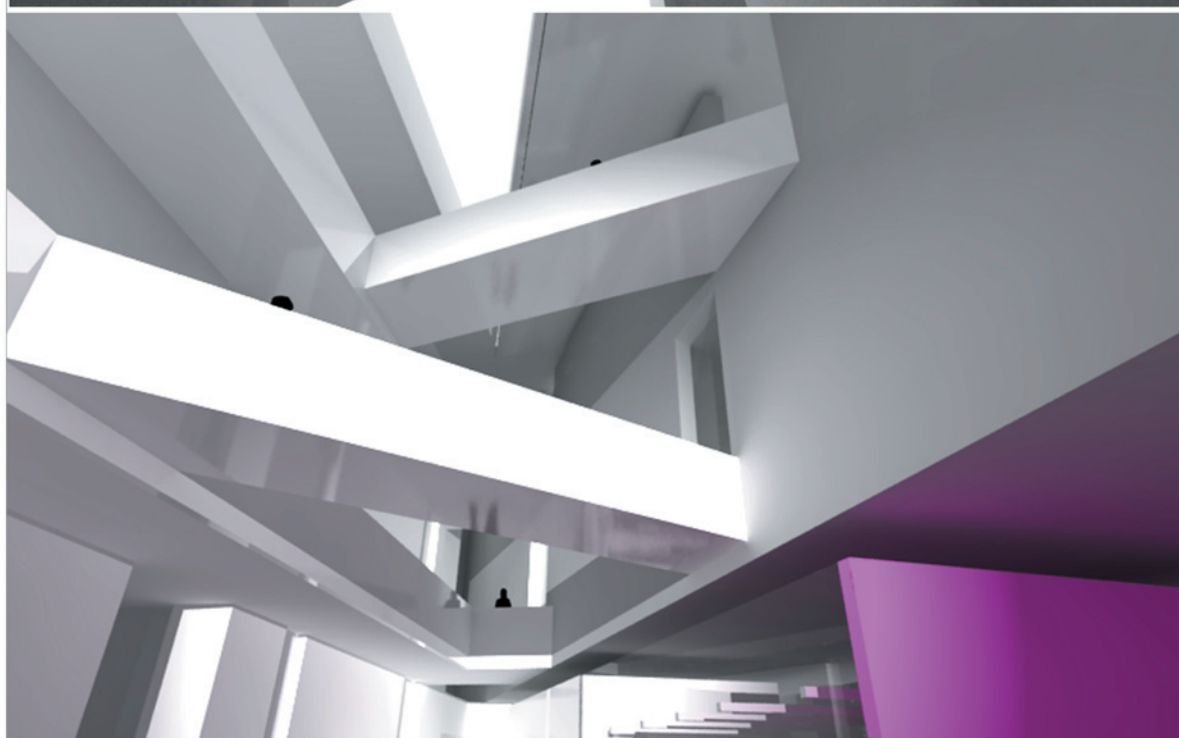
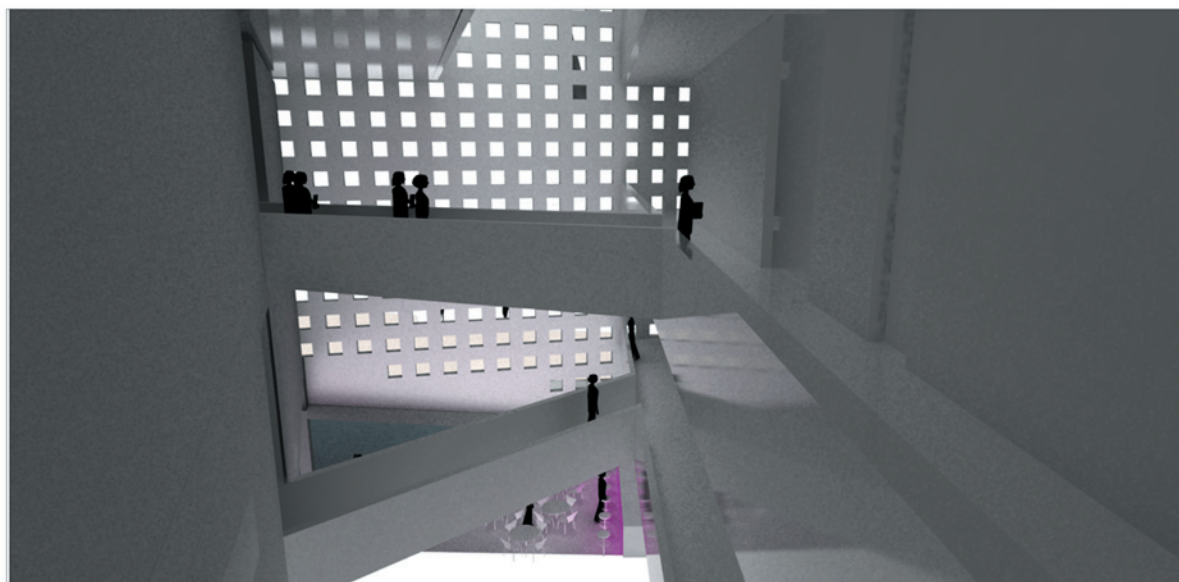

dům U Zvonu

ideální provozní uspořádání

Zaměstnanci

Zaměstnanci mohou buď využívat hlavního veřejného vstupu, nebo je ve východní fasádě speciální zaměstnanecký vstup, kterým se dostávají do požárního/zaměstnaneckého schodiště, nebo využijí osobního výtahu.

Jižní fasáda je opatřena vjezdem pro zaměstnance do podzemního parkingu, stejně tak jako vjezdem pro kamion expedice exponátů. Na přepravu exponátů je používán velký hydraulický dopravní výtah (schindler 2600 C4) splňující rozměrové požadavky Západočeské galerie. Automobily se do 2.PP dostávají pomocí spec. automobilového výtahu. Ten slouží pouze pro auta zaměstnanců. Kapacita parkoviště je 15 automobilů. Parkoviště proto musí být opatřeno požárními hlásiči, sprinklery a zařízením pro odvod kouře a tepla.

Zásobování

Zásobování muzejními exponáty je provedeno v 1. np v přímé návaznosti nad dopravním výtahem do tranzitního skladu, nebo přímo do jednotlivých expozic.

4NP	
proměnlivá expozice	630m ²
ochoz	78m ²
administrativa	218.2m ²
zázemí personál	27.3m ²
technické zázemí	29m ²
WC veřejnost	10m ²
celkem včetně komunikací	1200m²

3NP	
stala expozice	595m ²
ochoz	78m ²
sklad C	360m ²
celkem včetně komunikací	1120m²

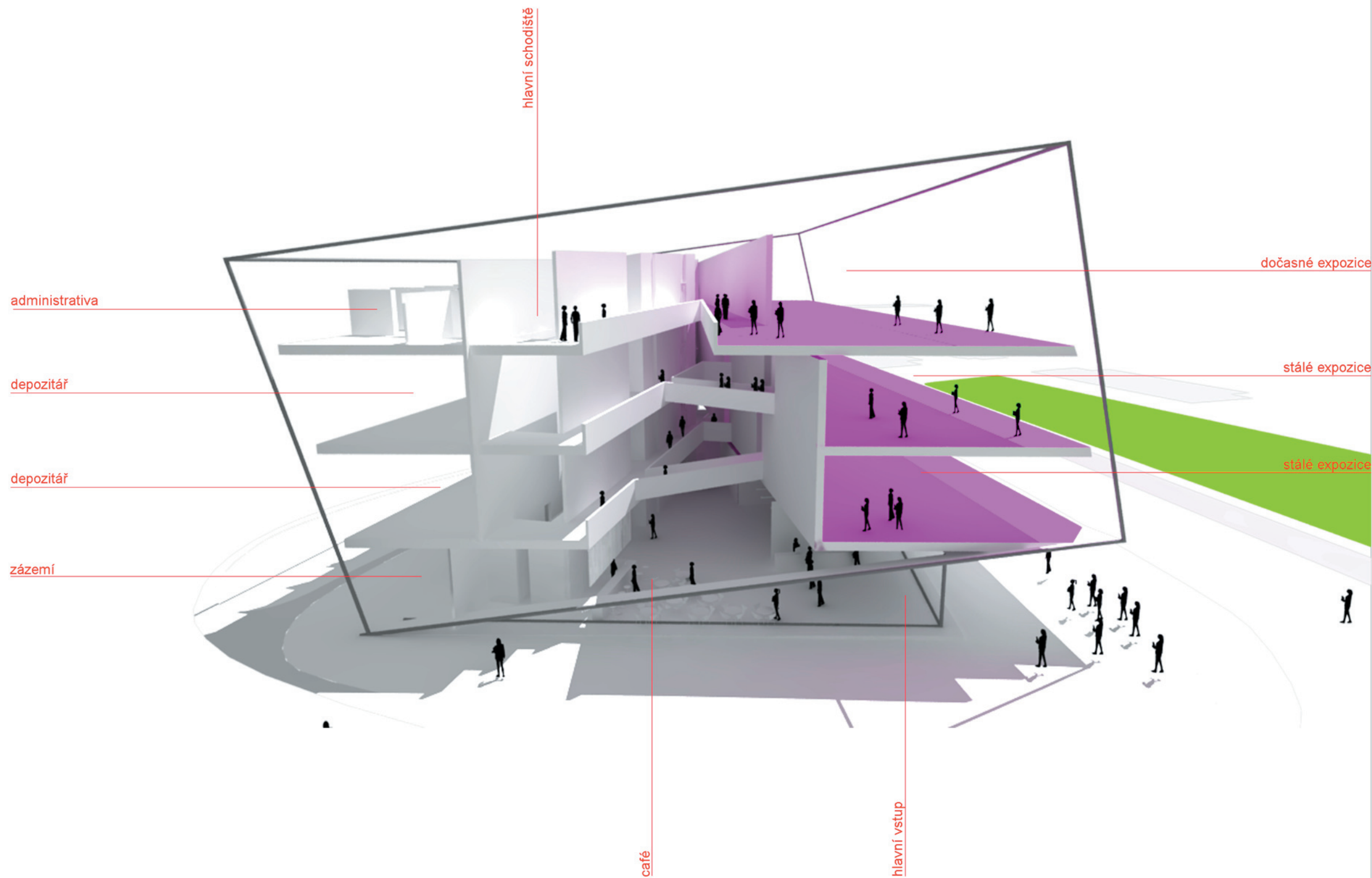
2NP	
stala expozice	620m ²
ochoz	78m ²
tranzitní depozitář, balírna	104.5m ²
sklad A	97m ²
sklad B	100m ²
celkem včetně komunikací	1120m²

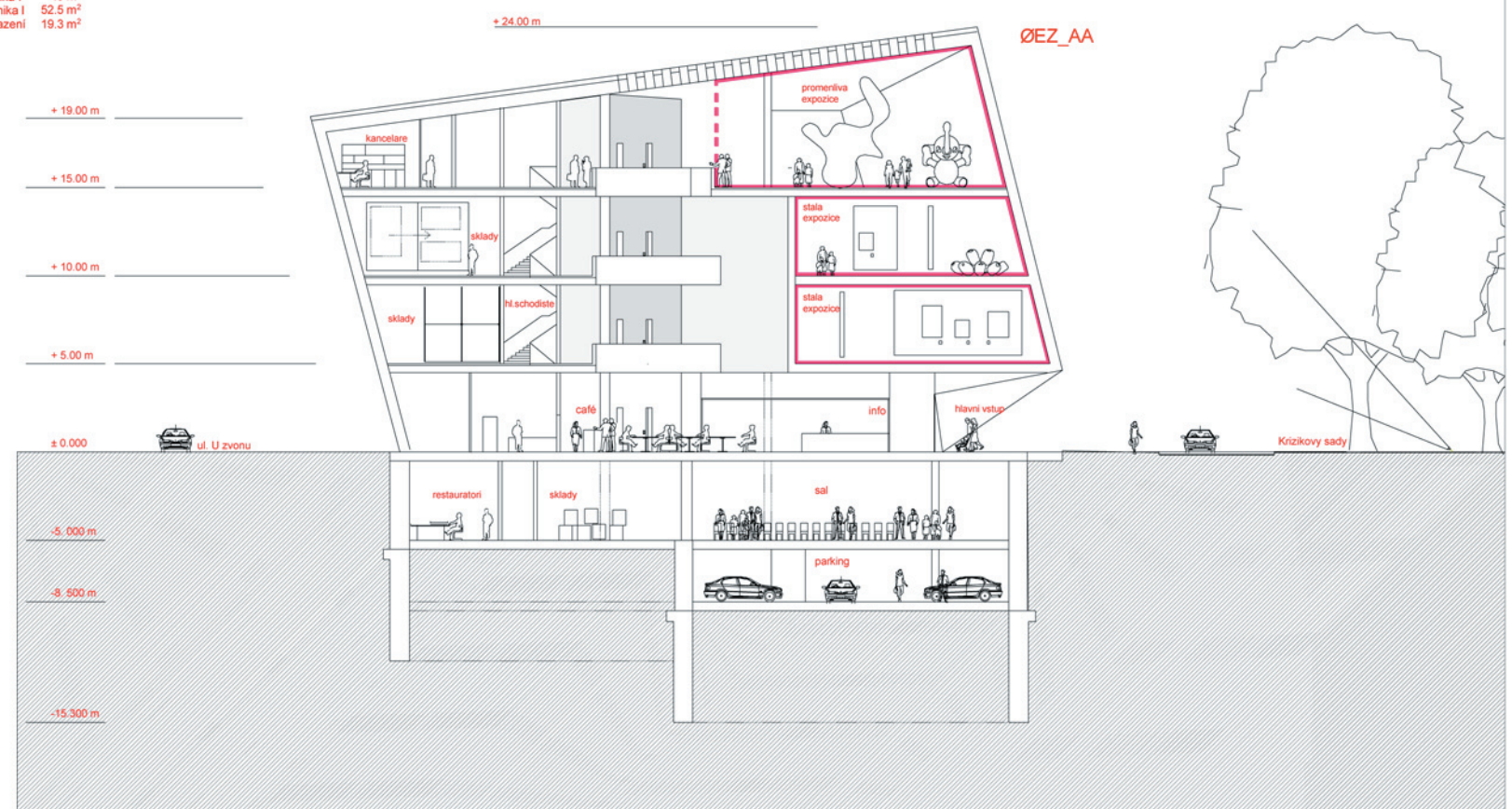
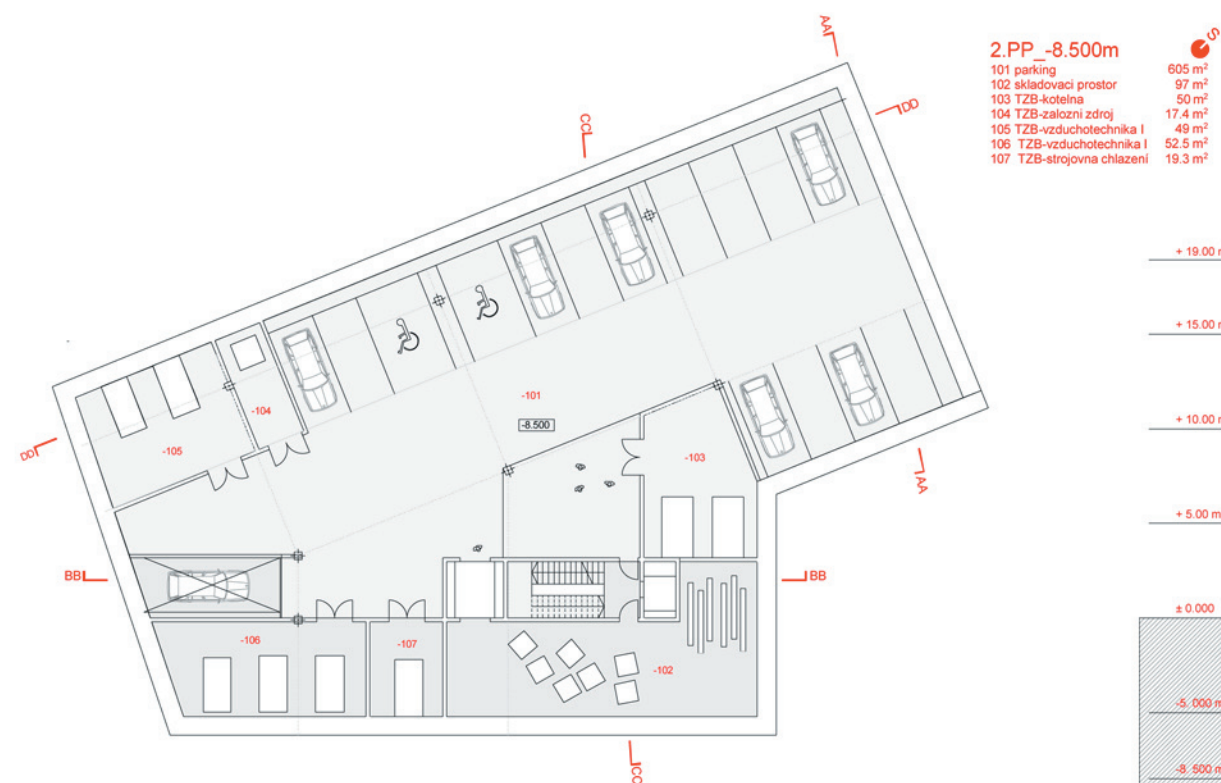
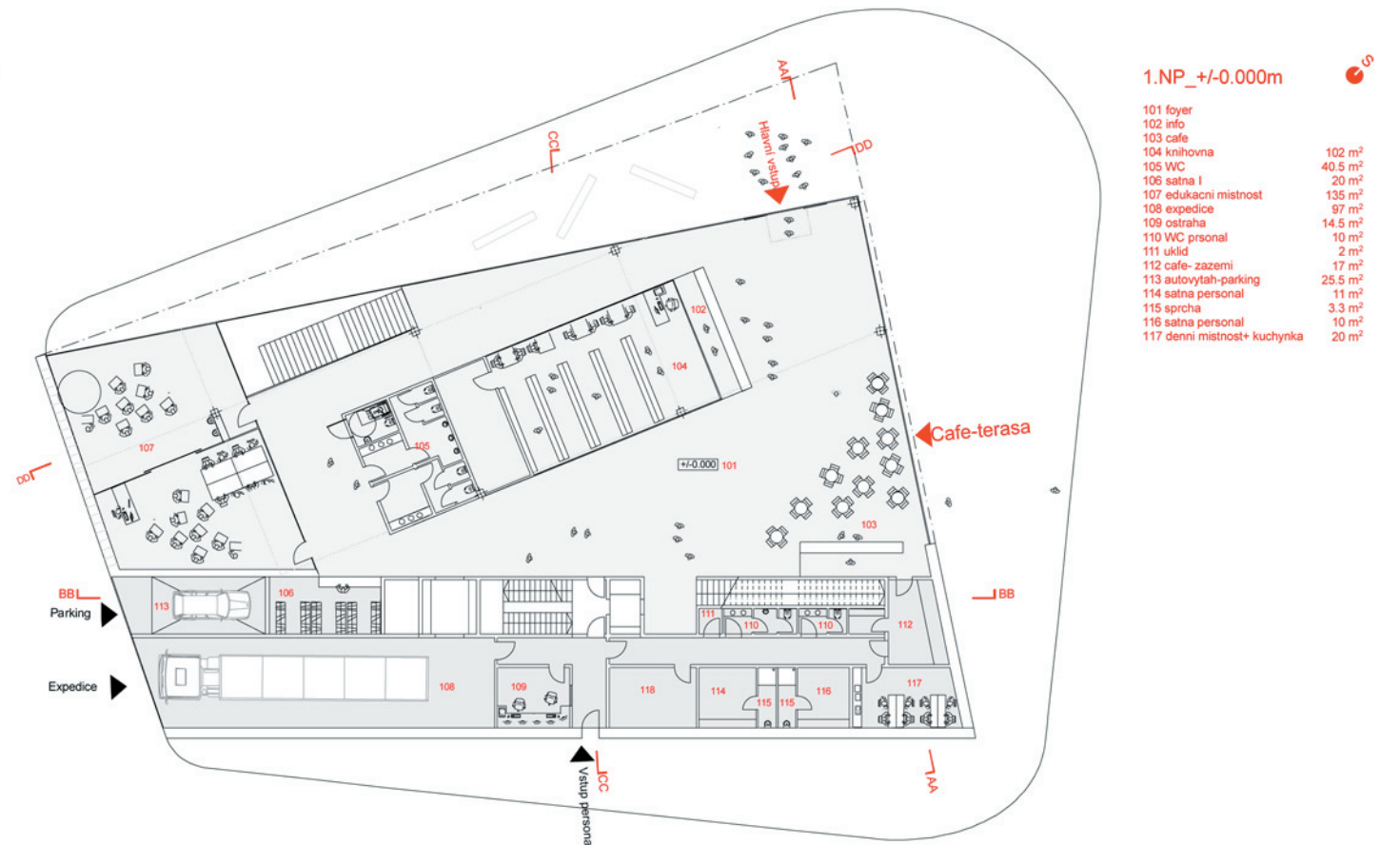
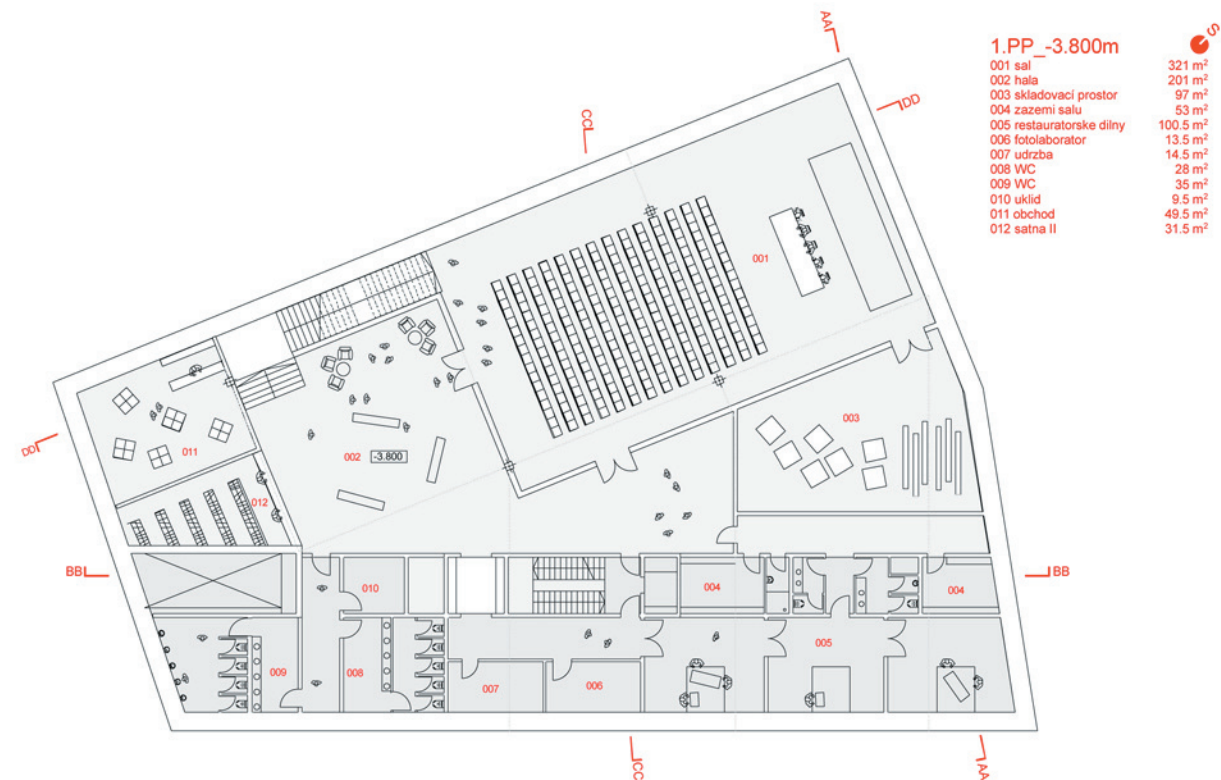
1NP	
foyer+ café	
café- zázemí	17m ²
knihovna	102m ²
WC veřejnost	40.5m ²
šatna I	20m ²
edukační místnost	135m ²
zázemí personál	56.3m ²
ostraha	14.5m ²
expedice	97m ²
autovýtah –parking	25.5m ²
celkem včetně komunikací	1150m²

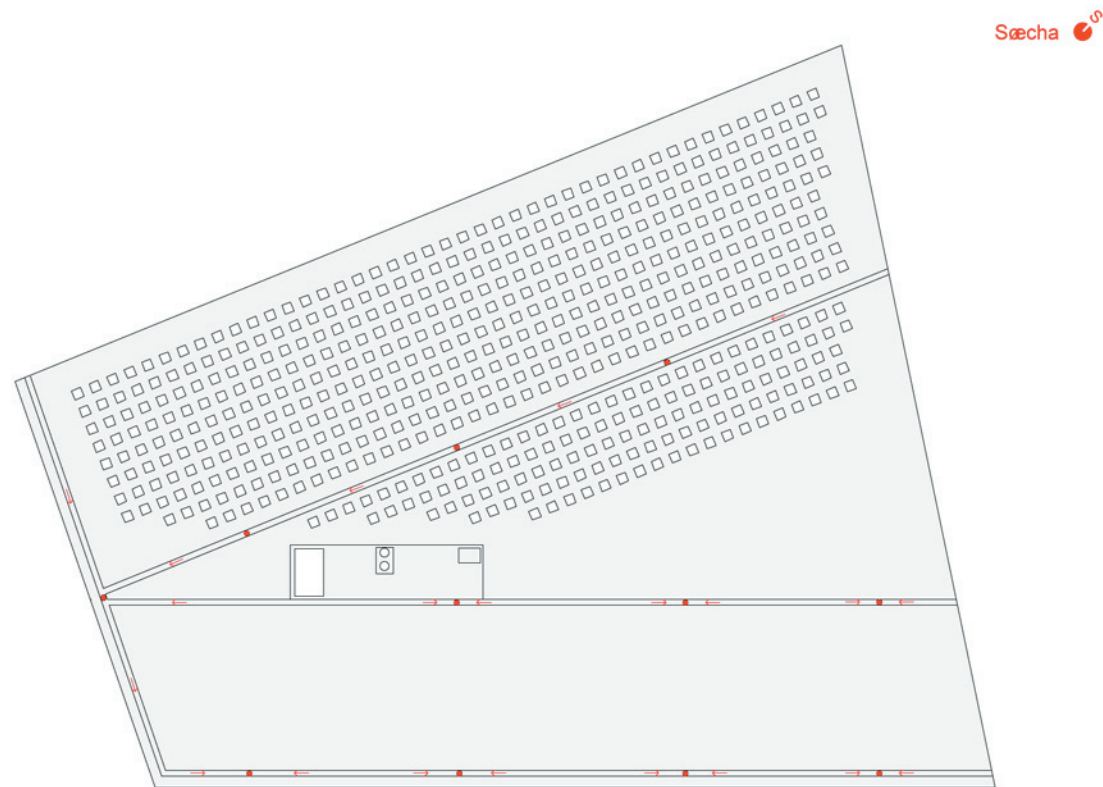
1PP	
sál	321m ²
hala	201m ²
skladovací prostor	97m ²
zázemí sálu	53m ²
restaurátorské dílny	100.5m ²
fotolaboratoř	13.5m ²
údržba	14.5m ²
WC veřejnost	63m ²
úklid	9.5m ²
obchod	49.5m ²
šatna II	31.5m ²
celkem včetně komunikací	1149m²

2PP	
parking	605m ²
skladovací prostor	97m ²
tech. zázemí	188.2m ²
celkem včetně komunikací	973m²

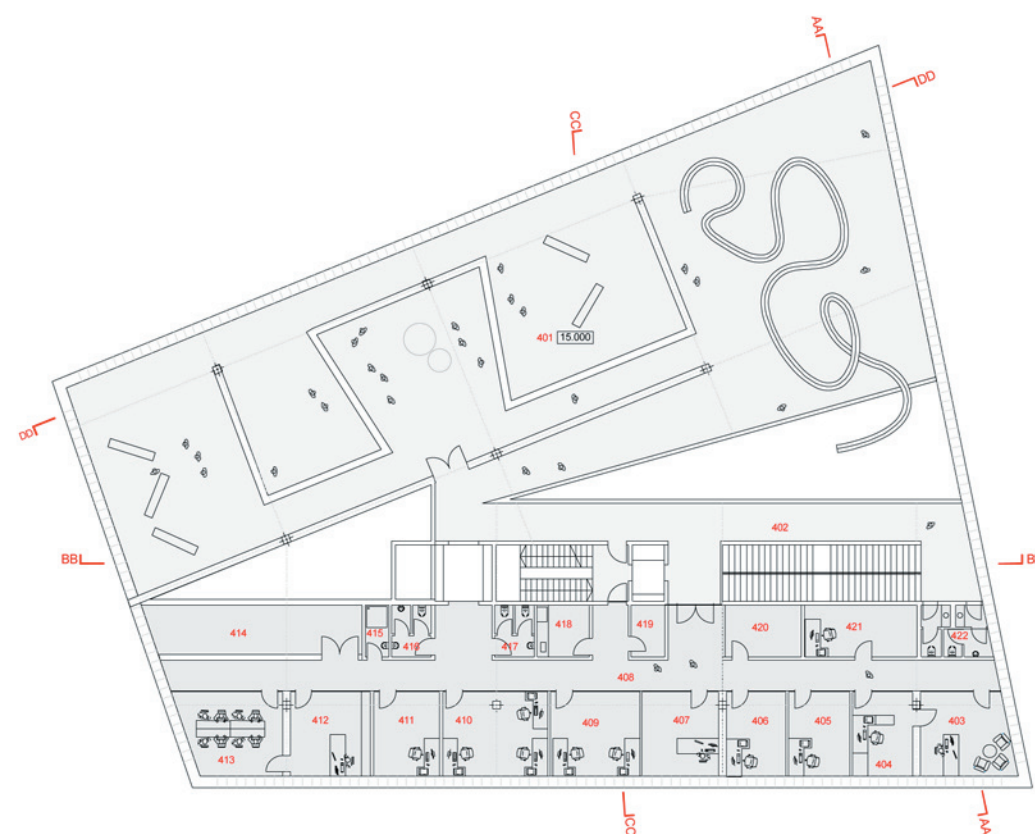
celkem plochy	6712m²
obestavený prostor	27300m³
zastavěná plocha	1230m²

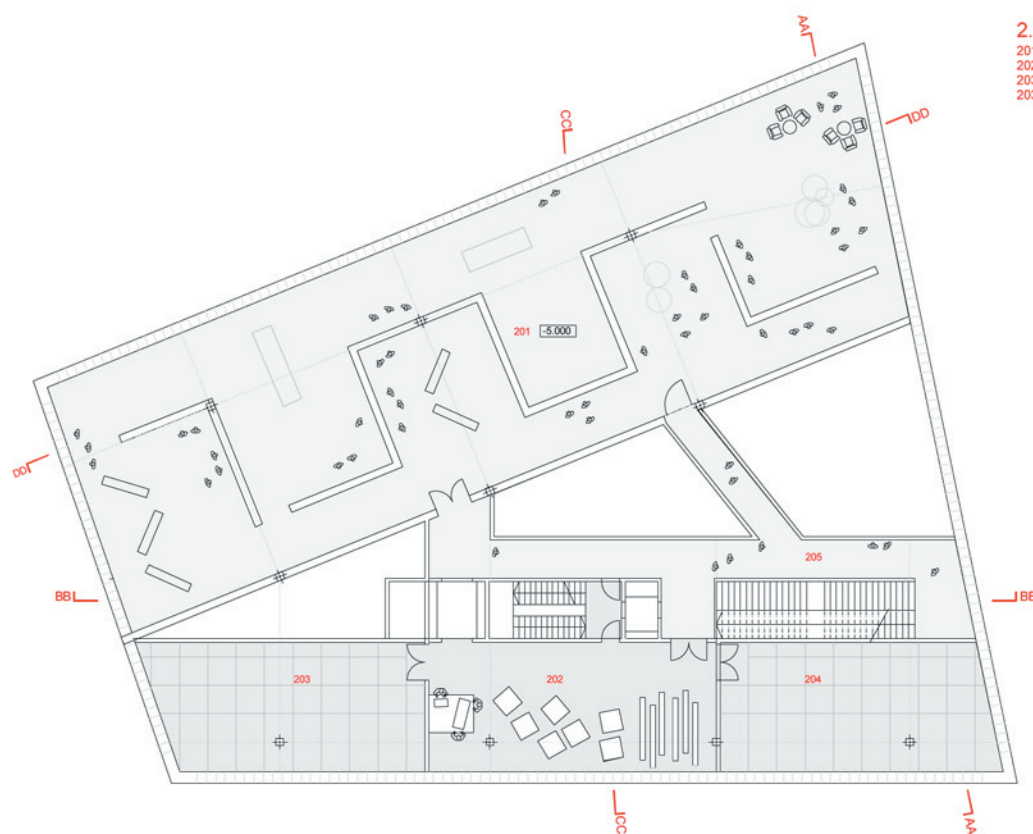

Saecha

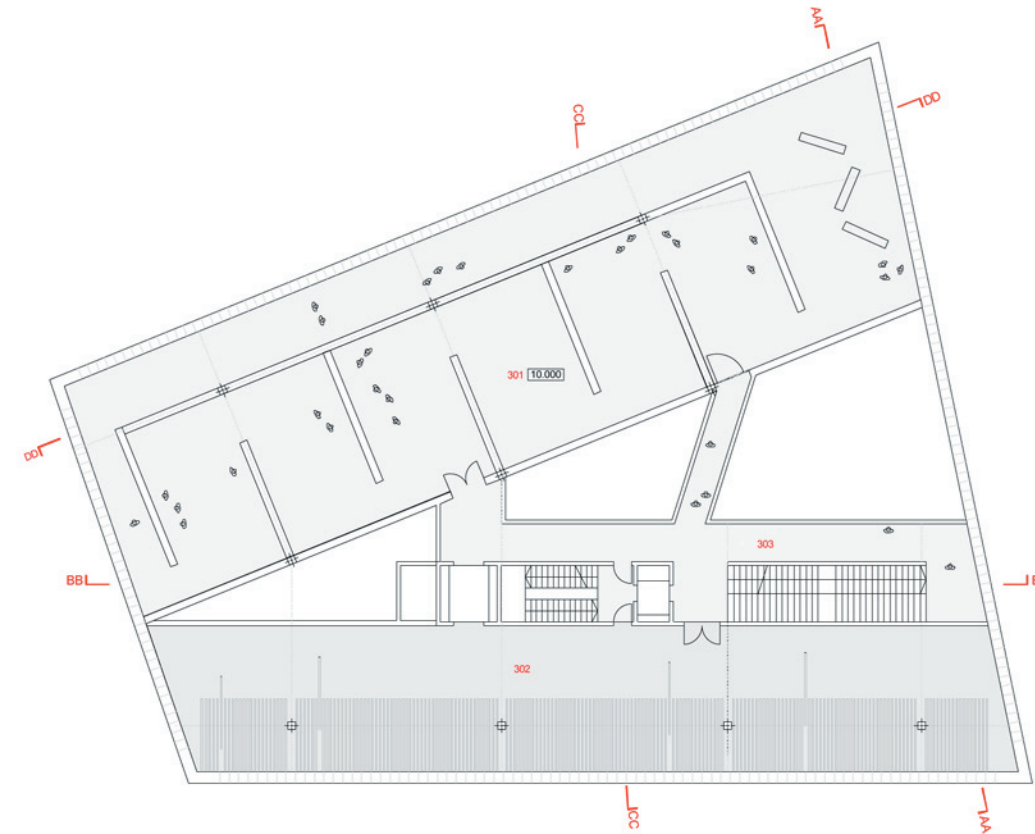
4.NP_+15.000m

401 proměnlivá expozice	630 m ²
402 ochoz	78 m ²
403 reditel	22 m ²
404 sekretariat	14.5 m ²
405 kuratori	15 m ²
406 kuratori	14.5 m ²
407 zastupce / tisk mluvci	16.7 m ²
408 chodba	
409 restaurator/ konzervator	22 m ²
410 ekonomické oddeleni	26 m ²
411 depozitar	16 m ²
412 centralni evidence	20 m ²
413 badatelna	23 m ²
414 TZB technika	29 m ²
415 sprcha	3.5 m ²
416 VVC personal	5.8 m ²
417 VVC personal	5.8 m ²
418 kuchynka	7.5 m ²
419 uklid	5 m ²
420 copy centrum	11 m ²
421 server-spravce site	17.5 m ²
422 WC verejnost	10 m ²

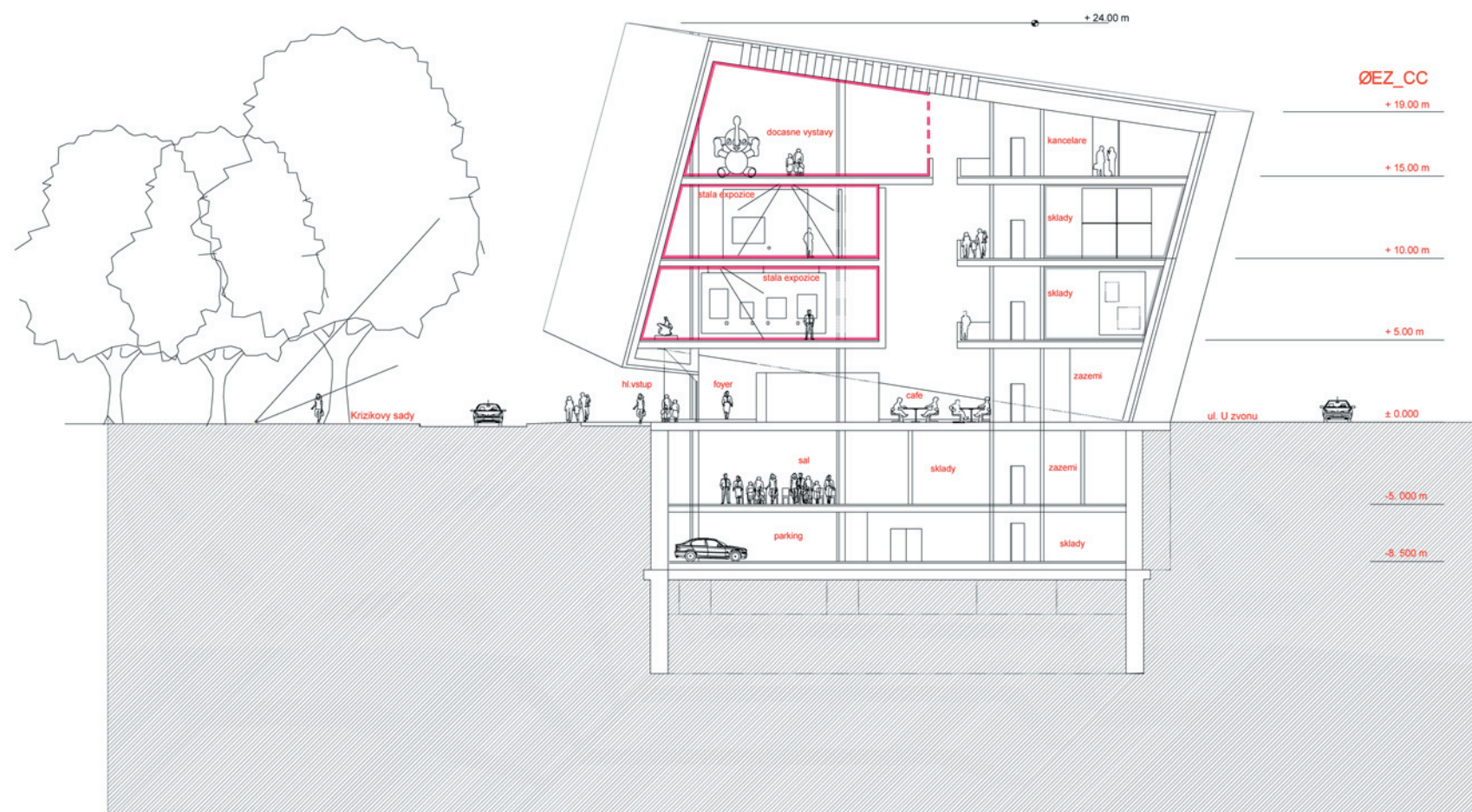
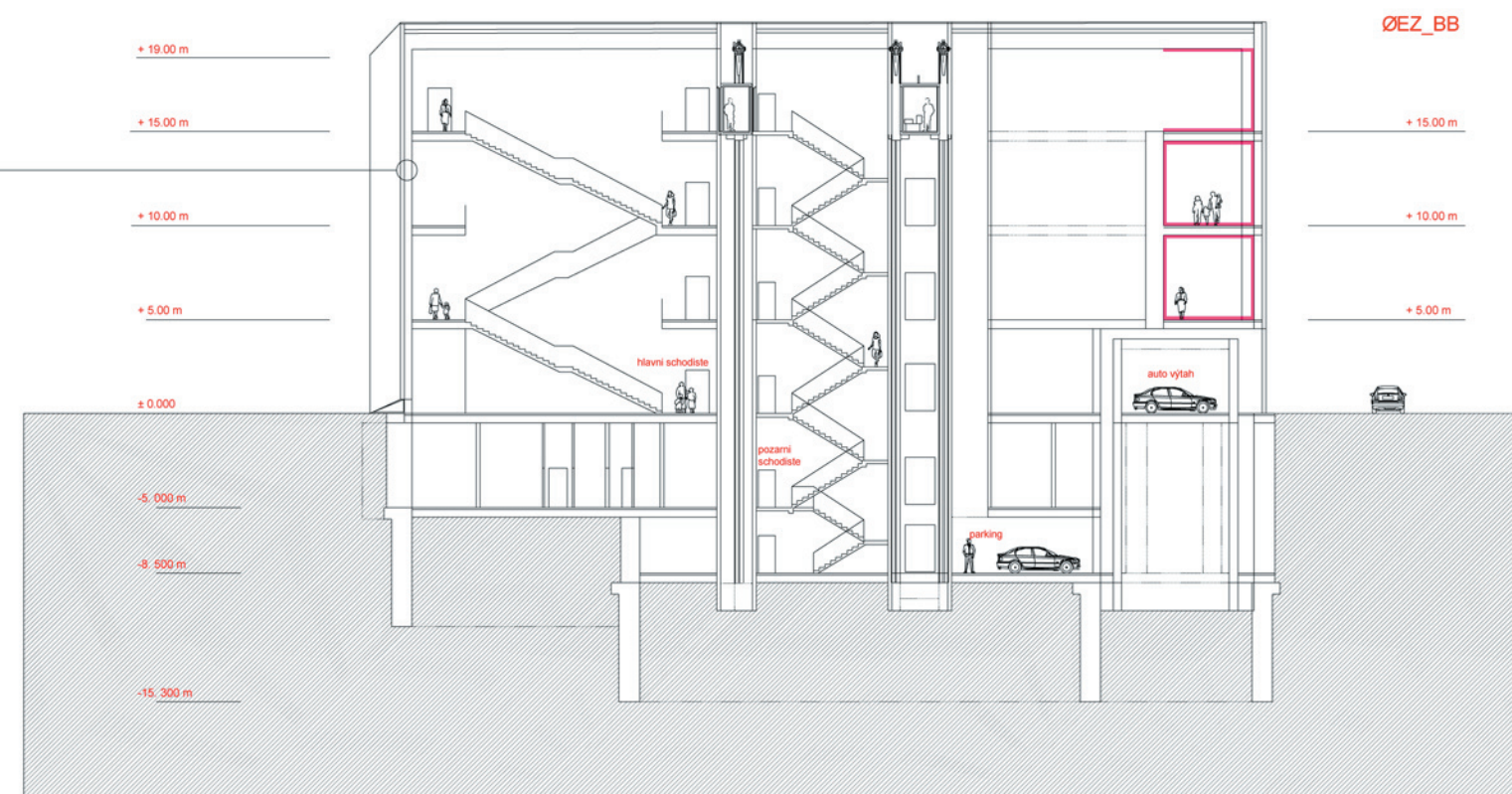
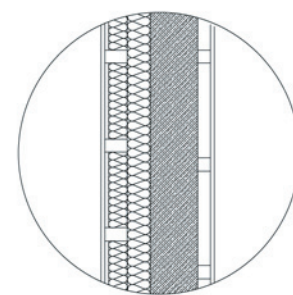
2.NP_+5.000m

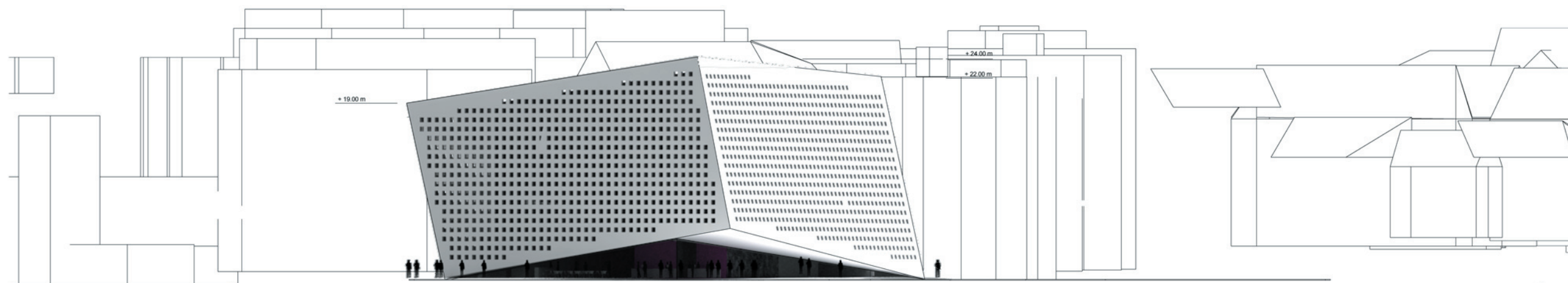
201 stala expozice	620 m ²
202 tranzitni depozitar + balima	104.5 m ²
203 sklad A	97 m ²
203 sklad B	100 m ²

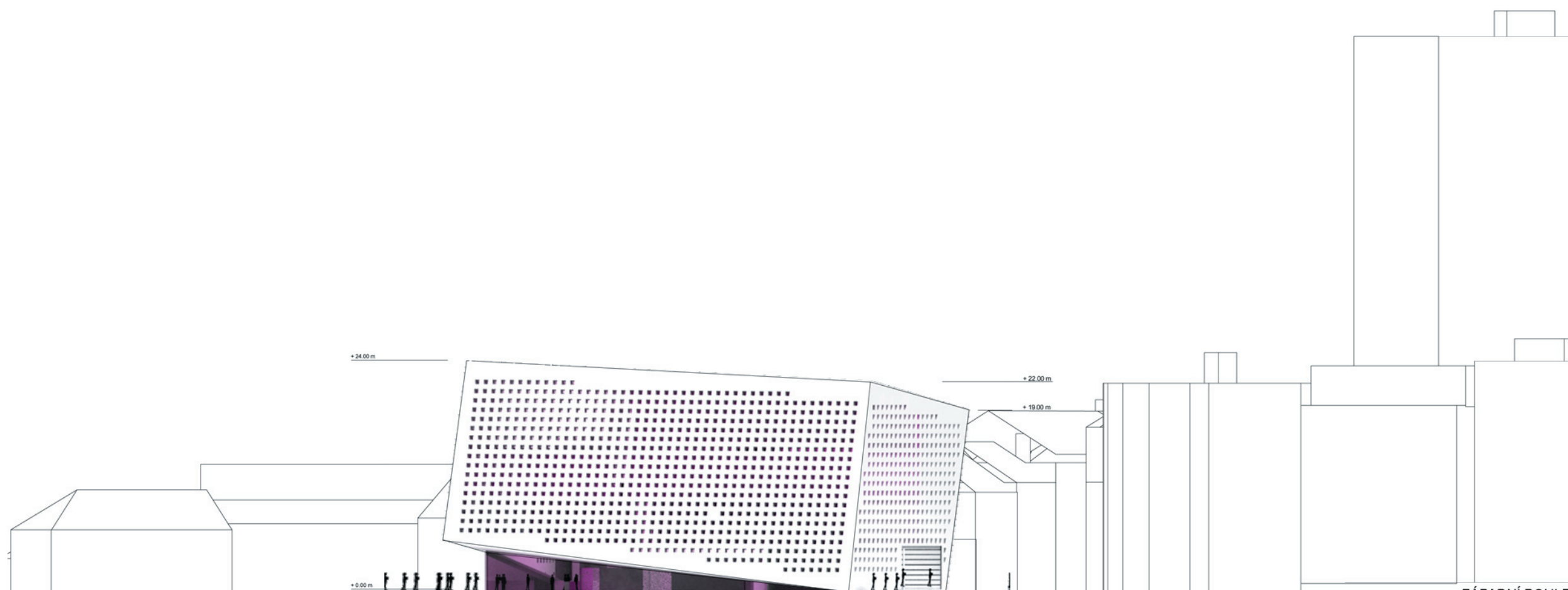
3.NP_+10.000m

301 stala expozice	595 m ²
302 sklad C	360 m ²
303 ochoz	78 m ²

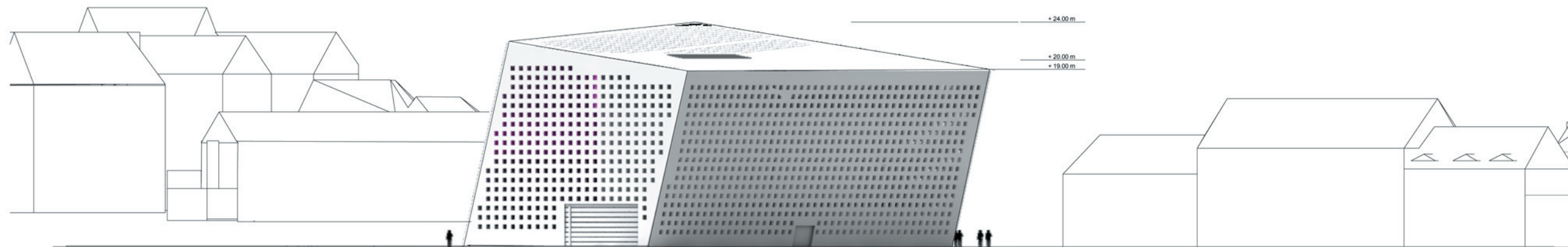

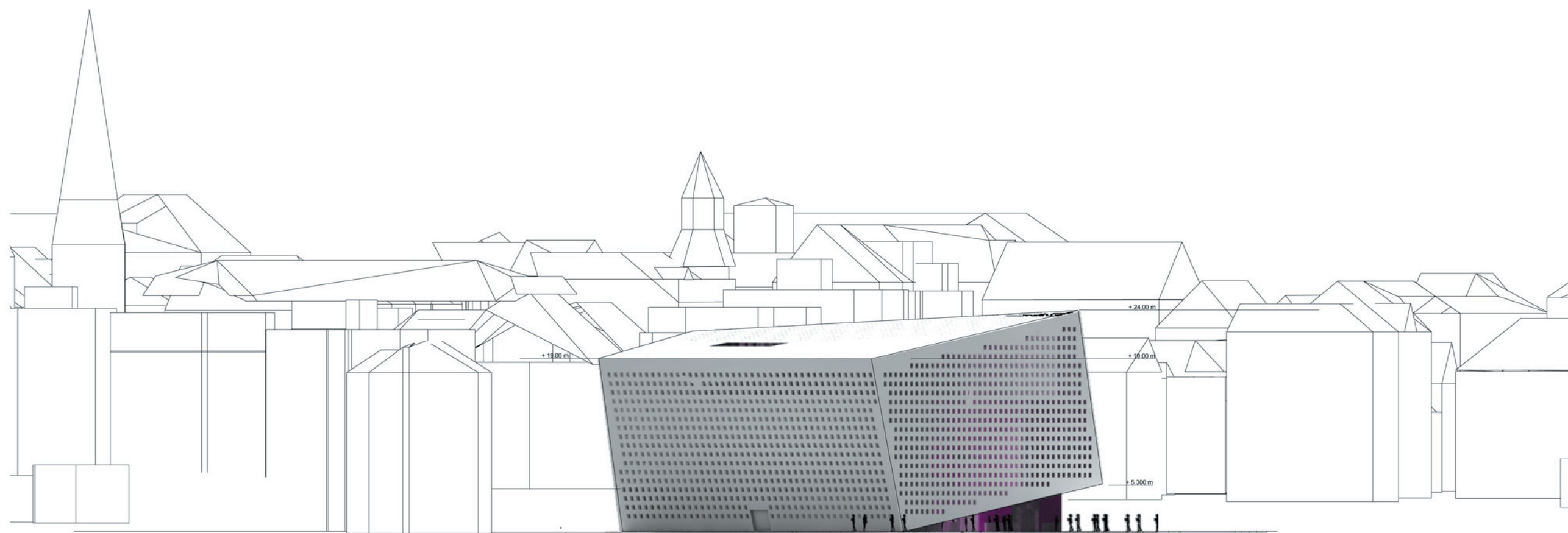
SEVERNÍ POHLED

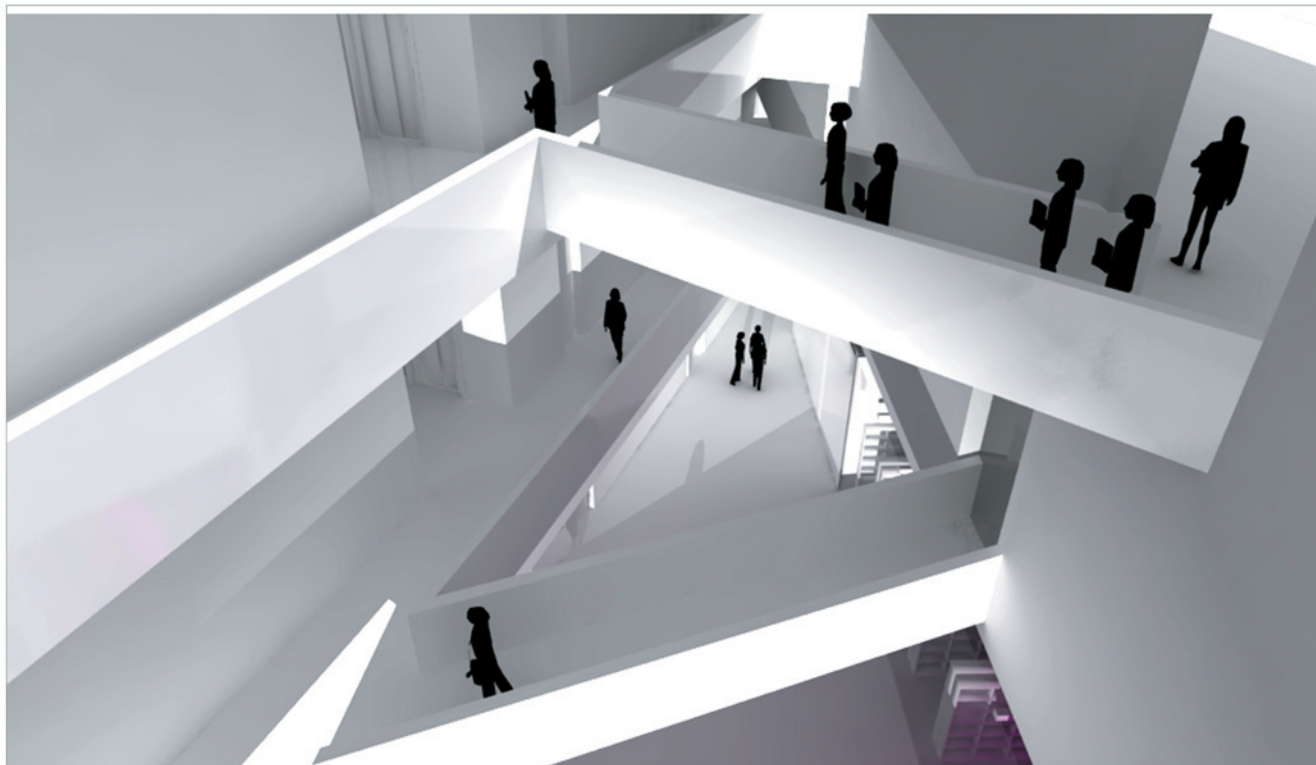
ZÁPADNÍ POHLED

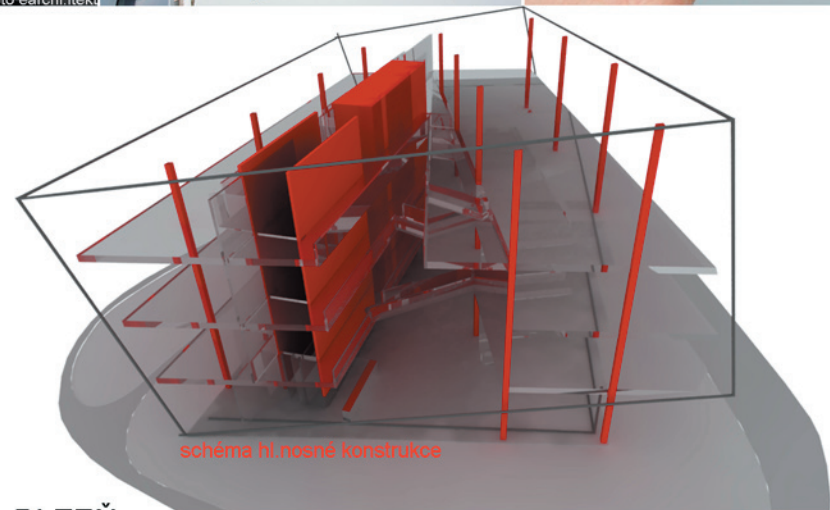
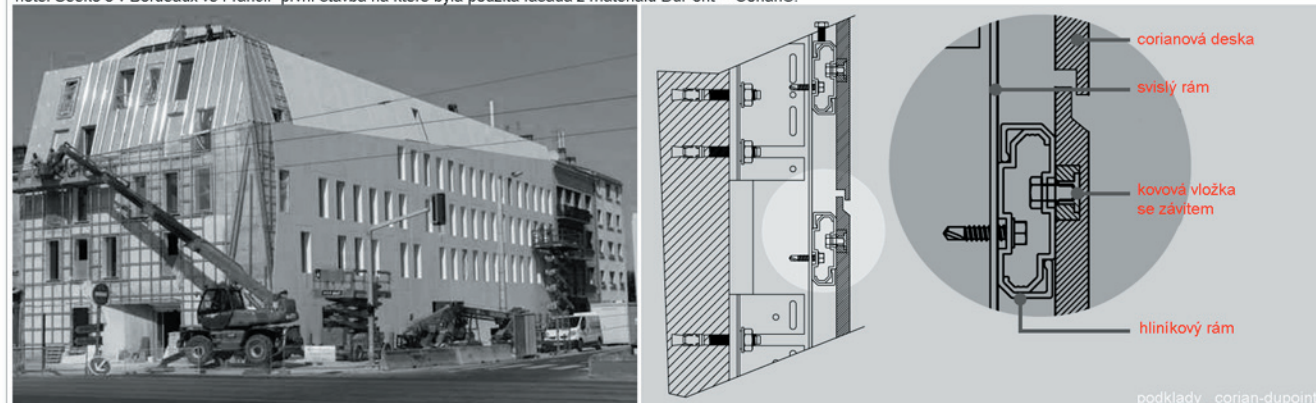
JIŽNÍ POHLED

VÝCHODNÍ POHLED

hotel Seeko'o v Bordeaux ve Francii- první stavba na které byla použita fasáda z materiálu DuPont™ Corian®.

Technická zpráva

Popis objektu

Jedná se jeden stavební objekt galerie o dvou podzemních a čtyřech nadzemních podlažích. základní rozměry budovy jsou přibližně 44x32m a výškou v maximálním bodě 24m. Obestavený prostor činí 27300 m³ a zastavěná plocha 1230m².

Konstrukční systém

Hlavní nosný systém tvoří železobetonový monolitický skelet v kombinaci se ztužujícími železobetonovými stěnami a jádrem požárního schodiště. Maximální osová vzdálenost sloupů činí 12 m. sloupy jsou navrženy čtvercového průřezu o rozměrech 400x400 mm.

Nosnou konstrukci stropů tvoří monolitická železobetonová trámová deska uložená na průvlacích. Vlivem proměnlivé geometrie budovy (zešíkmení fasády = uskakující podlaží) je nutné navrhovat konstrukci stropů resp. průvlatu, jako spojitý nosník s převýšenými konci. Nejkritičtější je situace v oblasti hlavního vstupu (7.5 m konzola) a dále v posledním nadzemním podlaží, kde jsou kanceláře (4 m konzola). Příklad hlavního vstupu je řešen zavěšením konce konzoly šikmým táhlem integrovaným v šikmém plášti budovy.

Spodní stavba

Spodní stavba je navržena tak, aby odolávala spodní vodě i vodorovnému tlaku od zeminy.

Hladina spodní vody je zde předpokládána v hloubce zhruba 6 m pod povrchem. Proto je spodní stavba řešena jako bílá vana. Založení budovy vychází z geologického průzkumu, do 7 m pod povrch lze očekávat různorodé navážky a štěrkovitý materiál. V 7 m začíná vrstva zvětralého pískovce, proto jsou pod jednotlivé sloupy vrtané vetknuté železobetonové piloty. Pod obvodové zdi potom železobetonové základové pasy.

Fasáda

Navržená fasáda má vybočit z tradic betonových, skleněných, tahokovových fasád a zároveň udržet koncept podoby krystalu. A proto padla volba na plastový materiál zvaný Corian. Jedná se o sněhově bílé hladké neporézní desky. Přichycované na dvojitém systému hliníkových roštů. Přesné spáry a jednotlivé detaily, jako například speciální ukotvení šroubů do desek, pak vytváří pocit celistvých ploch. Materiál je odolný vůči slunečnímu záření a povětrnostním vlivům a vandalismu.

Materiály

Řešení interiéru je provedeno ve stejném duchu jako vnější výraz budovy. Rastrovaný obal působí stejným výrazem i zevnitř a je rovněž obložen corianovými deskami, stejně tak jako většina ostatních částí interiéru, jako například zábradlí pavlačí a spojujících lávek k jednotlivým expozicím. Komunikační jádra a schodišťové stěny jsou z pohledového betonu stejně tak, jako tubus dvou pater stálých expozic. Podlahy jsou tvořeny bílou teracovou upravou a i vše ostatní je laděno v bílé sterilní barvě, která tak dává možnost vyniknout například plastikám umístěných v prostoru atria či počítačovým projekcím promítaným přímo na stěny galerie. Vznikne zde tak proměnlivý a stále živý prostor poskytující jednotlivým umělcům volnost pro jejich tvorbu.

Požární bezpečnostní opatření

Z hlediska vhodného umístění požárního schodiště do těžiště budovy se docílilo toho, že při úniku ze všech částí budovy vždy vychází požadovaná úniková vzdálenost. Navíc je celá budova rozdělena do několika požárních úseků a opatřena EPS.

Energetické hospodářství

Hlavní zdroj pro získávání tepelné energie jsou plynové kotle umístěné v 2. PP.

Jednotlivé prostory jsou vytápěny/chlazeny teplovzdušným vytápěním. Strojovna VZT je také v 2. PP, společně se záložním generátorem a strojovnou chlazení. Chladicí jednotka je pak v posledním podlaží. Jednotlivé rozvody jsou vedeny ve speciálních šachtách vedle nákladního výtahu.

Použitá literatura:

Soutěžní podklady ZČG

Gehl Jan, Život mezi budovami : užívání veřejných prostranství, Albert, Boskovice 2000

Koucký, Roman, Elementární urbanismus, Zlatý řez, Praha 2006

Podhorský, Marek, Plzeňský kraj, Freytag & Berndt, Praha 2004

Vurm, Bohumil, Plzeňský kraj, Praga Mystica, Praha 2003

Zimmermann, Petr a kol., Paměť Plzeňského kraje : muzea a galerie zřizované Plzeňským krajem, Plzeňský kraj, Plzeň 2008

Koucký, Roman, Koucky-arch.cz/3. Kniha 3, Zlatý řez, Praha 2004

Poznámky:

1) Jan Soukup, V Plzni padl dům u zvonu, Architekt1/2003, J.H. Archys, Praha 2003, str. 67

